

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 1T/33/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116010409
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2023:4116010409.22

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Polyákovvej a prísediacich sudkýň A. B. C. a D. E. F., v trestnej veci obžalovaného G. H., pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona a § 127 odsek 3 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre, dňa 14.11.2023, takto

rozhodol:

Obžalovaný
G. H., narodený XX.XX.XXXX v I. A.,
trvale bytom J. – J., J. K. XXX/XX,

sa uznáva za vinného, že:

dňa 07.04.2015 vo večerných hodinách v čase okolo 21.30 hodiny v I. A. na Školskej ulici napadol poškodeného A. L., narodeného XX.XX.XXXX, zomrelého dňa XX.XX.XXXX tak, že keď poškodený kráčal po asfaltovej ceste, zozadu ho udrel jedenkrát päťou do zadnej časti hlavy takou intenzitou, že poškodený spadol na zem, keď poškodený ležal na zemi, začal mu prehľadávať oblečenie a z vnútorného vrečka bundy mu zobral vkladnú knižku a občiansky preukaz, z vonkajšieho vrečka bundy mu zobral starší mobilný telefón zn. Nokia a s odcudzenými vecami utekal smerom ku kotolni na ulicu X. A. v I. A., kde býval, čím poškodenému A. L. spôsobil odreninu hlavy v oblasti čela vpravo, odreninu v oblasti brady vľavo, pomliaždenie nosa s krvnou podliatinou v okolí oboch očí a zlomeninu bázy piatej záprstnej kosti vľavo bez posunu kostných úlomkov s dobou liečenia a obmedzenia v obvyklom spôsobe života 4 týždne a takto konal napriek tomu, že bol uznaný vinným

rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 24.06.1998, sp. zn.: 5T/104/1997, právoplatným dňa 05.08.1998 z trestného činu znásilnenia podľa § 241 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky so zaradením na výkon trestu do II. (druhej) nápravno-výchovnej skupiny, ktorý vykonal dňa 18.09.2000 a rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 06.07.1982, sp. zn.: 1T/100/1982, právoplatným dňa 12.08.1982 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 12.08.1982, sp. zn.: 3To/440/1982 z trestného činu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 9 odsek 2 k § 234 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., za čo mu bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov so zaradením na výkon trestu do I. (prvej) nápravno-výchovnej skupiny, súčasne bol zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 11.05.1982, sp. zn.: 1T/56/1982 a bol mu uložený ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky a ústavné protialkoholické liečenie, ktorý vykonal dňa 24.03.1988,

t e d a :

proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, čin spáchal na chránenej osobe, na osobe vyššieho veku, hoci bol už za takéto trestné činy dvakrát potrestaný nepodmienečným trestom odňatia slobody,

t ý m s p á c h a l :

zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s použitím §139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona, § 127 odsek 3 Trestného zákona a 47 odsek 2 Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona, nezistiac poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 8 Trestného zákona, s použitím § 47 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 25 (dvadsaťpäť) rokov.

Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona, obžalovaného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 2 Trestného zákona za použitia § 78 odsek 1 Trestného zákona, súd ukladá obžalovanému ochranný dohľad v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 77 odsek 1 Trestného zákona obžalovaný je povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody oznamovať údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tieto preukazovať probačnému a mediačnému úradníkovi, osobne sa hlásiť v lehote určenej probačným a mediačným úradníkom tomuto úradníkovi a vopred mu oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Nitre pod číslom 1Pv 204/15/4403 zo dňa 22.03.2016, podanej na Okresný súd Nitra dňa 24.03.2016, prejednal súd trestnú vec proti obžalovanému G. H. (ďalej len „obžalovaný“) pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s použitím § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona a § 127 odsek 3 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe, že

„dňa 07.04.2015 vo večerných hodinách asi o 21.30 hodine v I. A. na G. K. napadol poškodeného A. L., nar. XX.XX.XXXX tak, že keď poškodený kráčal po asfaltovej ceste, zozadu ho udrel jedenkrát päťou do zadnej časti hlavy takou intenzitou, že poškodený spadol na zem, keď poškodený ležal na zemi, začal mu prehľadávať oblečenie a z vnútorného vrečka bundy mu zobral vkladnú knižku a občiansky preukaz, z vonkajšieho vrečka bundy mu zobral starší mobilný telefón zn. Nokia, poškodenému sa podarilo na zemi otočiť tak, že videl a spoznal obvineného, povedal mu, nech ho nechá tak, že ho pozná, obvinený na to žiadnym spôsobom nereagoval a s odcudzenými vecami utekal smerom na ulicu 1. mája, kde býva, čím poškodenému A. L. spôsobil škodu vo výške asi 50,- € a odreninu hlavy v oblasti čela vpravo, odreninu v oblasti brady vľavo, pomliaždenie nosa s krvnou podliatinou v okolí oboch očníc, zlomeninu 5. záprstnej kosti ľavej ruky s dobou liečenia a práceneschopnosti asi 4-6 týždňov.“

V predchádzajúcom zložení senátu bol obžalovaný uznaný za vinného rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 04.10.2018, sp. zn.: 1T/33/2016 zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona a § 127 odsek 3 Trestného zákona na skutkovom základe, že:

„dňa 07.04.2015 vo večerných hodinách o 21.30 hodine v Zlatých Moravciach, na Školskej ulici, napadol poškodeného A. L., narodeného XX.XX.XXXX tak, že keď poškodený kráčal po asfaltovej ceste, zozadu ho udrel jedenkrát päťou do zadnej časti hlavy takou intenzitou, že poškodený spadol na zem, keď poškodený ležal na zemi, začal mu prehľadávať oblečenie a z vnútorného vrečka bundy mu zobral vkladnú knižku a občiansky preukaz, z vonkajšieho vrečka bundy mu zobral starší mobilný telefón značky Nokia, poškodenému sa podarilo na zemi otočiť tak, že videl a spoznal obžalovaného, povedal mu, nech ho nechá tak, že ho pozná, obžalovaný na to žiadnym spôsobom nereagoval a s odcudzenými vecami utekal smerom na Ulicu 1. mája, kde býva, čím poškodenému A. L. spôsobil škodu vo výške asi 50,- eur a odreninu hlavy v oblasti čela vpravo, odreninu v oblasti brady vľavo, pomliaždenie nosa s krvnou podliatinou v okolí oboch očníc, zlomeninu 5. záprstnej kosti ľavej ruky s dobou liečenia a práceneschopnosťou najmenej štyri týždne.“

Za čo mu súd uložil podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona, nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, s prihliadnutím na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, s

použitím § 38 odsek 5 Trestného zákona, trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov nepodmienečne, podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Uvedený rozsudok, ihneď po jeho vyhlásení proti všetkým jeho výrokom odvolaniami napadli obžalovaný a prokurátorka v neprospech obžalovaného.

Na základe odvolania prokurátorky a obžalovaného rozhodol Krajský súd v Nitre uznesením sp. zn. 1To/23/2019 zo dňa 19.03.2019 podľa § 321 odsek 1 písmeno a), písmeno b), písmeno c), písmeno d) Trestného poriadku tak, že zrušil napadnutý rozsudok, pričom podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Svoje rozhodnutie odôvodnil odvolací súd najmä tým, že už orgánom činným v trestnom konaní (policajti a prokurátorka) boli v prípravnom konaní známe predchádzajúce odsúdenia obžalovaného rozsudkami OS Nitra sp. zn. 1T/100/82 pre trestný čin lúpeže podľa § 234 odsek 1 Trestného zákona a sp. zn. 5T/104/97 pre trestný čin znásilnenia podľa § 241 odsek 1 Trestného zákona, v dôsledku čoho obvineného prichádza do úvahy použitie zásady „trikrát a dost“ tento dôležitý a podstatný fakt v podanej obžalobe vyjadrený nebol, prvá zmienka o prokurátorkinom návrhu v tomto smere sa nachádza až v závere zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 29.03.2018. Súd prvého stupňa neupozornil obžalovaného v zmysle § 284 odsek 2 Trestného poriadku na možnosť odchylného právneho posúdenia skutku uvedeného v obžalobe v zmysle vykonaného dokazovania, čo odvolací súd považoval za podstatnú chybu konania v zmysle § 258 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku.

Odvolací súd dospel k záveru, že situácia, kedy páchatelovi hrozí trest odňatia slobody na doživotie je možné porovnať s prípadom povinnej obhajoby uvedenom v § 37 písmeno c) Trestného poriadku, t.j. keď ide o konanie o obzvlášť závažnom zločine napriek tomu, že v § 37 Trestného poriadku medzi tam uvedenými prípadmi nie je uvedené, že obvinený musí mať obhajcu, ak mu hrozí uloženie trestu odňatia slobody na doživotie v zmysle § 47 odsek 2 Trestného poriadku. Povinnú obhajobu zabezpečil už odvolací súd (ešte pred svojím rozhodnutím), keď ustanovil obžalovanému obhajcu na jeho žiadosť (§ 40 odsek 2 Trestného poriadku).

Orgány činné v prípravnom konaní - policajt a prokurátorka nevykonali žiadne dokazovanie za účelom zistenia formálnych podmienok podľa § 47 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona, vykonaním znaleckého psychiatrického a psychologického dokazovania. V súvislosti s posudzovaním „prognózy“ u páchatela a ním vedeného spôsobu života pred spáchaním žalovaného skutku je nevyhnutné vykonať podrobný rozbor predchádzajúceho života, so zameraním na druh, charakter trestnej činnosti, spôsob akým bola vykonaná, v akom rozsahu, aké bolo správanie a chovanie páchatela vo výkone trestu odňatia slobody, aký život viedol po vykonaní trestu odňatia slobody, aký bol časový odstup do spáchania ďalšej trestnej činnosti, či splnil všetky mu uložené obmedzenia, či nahradil škodu, vykonal uložené ochranné opatrenie a pod. Z tohto pohľadu odvolací súd považuje napadnutý rozsudok za nedostatočný a nepreskúmateľný.

Súd I. stupňa v napadnutom rozsudku neuložil obžalovanému ochranné opatrenie - ochranný dohľad v zmysle § 76 odsek 2 Trestného zákona.

Odvolací súd zároveň poukázal aj na formálnu chybu výroku o vine napadnutého rozsudku, keď aplikáciou § 38 odsek 5 Trestného zákona vo výroku o treste - opätovné spáchanie zločinu - nezodpovedá popis takéhoto odsúdenia v tzv. skutkovej vete napadnutého rozsudku. Vo svojej podstate sa jedná o recidívu, ktorú je potrebné zvýrazniť nielen vo výroku o treste, ale aj citáciou (popisom) predchádzajúceho odsúdenia v skutku vo výroku o vine (§ 206 odsek 3 Trestného poriadku).

Odvolací súd považoval za nevyhnutné vykonať dokazovanie od začiatku a to prednostne a s náležitým urýchlením (§ 2 odsek 6 veta druhá Trestného poriadku), pričom okrem už vykonaného dokazovania bude potrebné ho doplniť:

- pribrať do konania znalcov z odvetvia psychiatrie a psychológie za účelom skúmania duševného stavu obžalovaného, na posúdenie intelektovej úrovne jeho osobnosti, prognózy jeho resocializácie, objasnenie kriminogenézy, psychologickú analýzu motivačných alternatív trestného činu,
- dôkladným oboznámením sa s obsahmi všetkých trestných spisov o predchádzajúcich odsúdeniach obžalovaného, vrátane správ z výkonov trestov, vyžiadať aktuálne správy o jeho povesti z miesta

bydliska, pričom v prípade skartovaného spisu sa pokúsiť zistiť údaje prostredníctvom príslušných archívov,

- upozorniť obžalovaného v zmysle § 284 odsek 2 Trestného poriadku na možnosť odchylného právneho posúdenia skutku uvedeného v obžalobe ako opätovne spáchaný zločin v zmysle § 38 odsek 5 Trestného zákona, prípadne v súlade so zásadou trikrát a dosť podľa § 47 Trestného zákona o možnom uložení výnimočného trestu odňatia slobody na doživotie, pretože už bol za takéto trestné činy, hoci aj v štádiu pokusu, dvakrát potrestaný nepodmienečným trestom odňatia slobody a to s popisom konkrétnych predchádzajúcich odsúdení.

Podľa § 327 odsek 1 Trestného poriadku, súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

V zmysle citovaného ustanovenia a vyššie uvedeného uznesenia odvolacieho súdu prejednal Okresný súd Nitra v novom zložení senátu opätovne trestnú vec proti obžalovanému od začiatku, po tom čo zadovážil znalecké posudky, pripojil trestné spisy týkajúce sa predchádzajúcich odsúdení obžalovaného, vrátane správ z výkonov trestov, o jeho povesti z miesta bydliska, upozornil obžalovaného v zmysle § 284 odsek 2 Trestného poriadku na možnosť odchylného právneho posúdenia skutku uvedeného v obžalobe a na hlavných pojednávaniach konaných v dňoch 07.07.2022, 10.11.2022, 31.01.2023, 23.03.2023, 27.06.2023, 09.11.2023 a 14.11.2023 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, prečítaním výpovede svedka poškodeného A. L. - zomrelého, prečítaním výpovede svedka M. C. – zomrelého, prečítaním výpovede svedka A. H. – zomrelého, výsluchom svedkov: A. H., N. O., P. J., Q. R., N. P., A. S., čítaním znaleckého posudku č. 45/2015 znalca MUDr. Šimona Kónyu, z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia, čítaním znaleckého posudku č. 1/2022 znalkyne MUDr. Ľubice Škarbalovej, z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, čítaním znaleckého posudku č. 12/2021 znalca Mgr. Karola Zabáka, z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, klinická psychológia detí a prečítaním listinných dôkazov, oboznámením obrazových záznamov ako aj oboznámením ďalšieho obsahu súdneho spisu a pripojených spisov za účelom náležitého zistenia skutkového stavu v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný G. H. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.07.2022 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku, že je nevinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu v obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Nitra zo dňa 22.03.2016, pod č. 1 Pv 204/15/4403 v znení modifikovanom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.07.2022. Prokurátorka predniesla obžalobu zhodne v súlade s jej písomným vyhotovením ako je zadokumentovaná na č.l. 107 s tým, že prokurátorka modifikovala obžalobu o doplnenie skutkovej vety: „a tohto skutku sa dopustil napriek tomu, že už bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nitra, sp. zn.: 1T/100/1982 pre trestný čin lúpeže podľa § 234 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších právnych predpisov na trest odňatia slobody nepodmienečne 6 rokov a tento aj vykonal a rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn.: 5T/104/1997 zo dňa 24.06.1998 pre trestný čin znásilnenia podľa § 241 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších právnych predpisov na trest odňatia slobody nepodmienečne 3 roky a tento aj vykonal“ a v časti právnej veci doplnila: „že sa tohto skutku dopustil napriek tomu, že už bol za takéto trestné činy dvakrát odsúdený“ a v časti právnej kvalifikácie doplnila o ustanovenie § 47 odsek 2 Trestného zákona. Obžalovaný ku skutku na hlavnom pojednávaní vypovedal, že poškodeného osobne nepoznal, poznal ho iba z videnia cez jeho manželku, ktorá bola krčmárka aj s matkou obžalovaného, kde obžalovaný chodieval upratovať. Jedná sa o krčmu v Zlatých Moravciach s názvom Denci. Poškodený po skončení pracovnej doby chodieval vyzdvihnúť svoju manželku do krčmy, preto ho z videnia poznal. Obžalovanému počas toho, ako vykonával trest odňatia slobody, zomrela manželka. Po tom, čo obžalovaný v roku 2013 vykonal trest odňatia slobody, tak hľadal na cintoríne v Zlatých Moravciach, kde má jeho nebohá manželka hrob a tam stretol poškodeného A. L.. Nezdravili sa, pretože sa nepoznali. Poškodený podľa vyjadrenia obžalovaného klame, nevie si vysvetliť, prečo si toto na neho vymyslel. Poškodený bol pijan, chodieval dosratý, po meste chodil ožratý. Dlhšie ho nevidel. Jediným motívom, prečo si toto na neho poškodený mohol vymyslieť, obžalovaný označil možnú žiarlivosť zo strany poškodeného, že obžalovaný chodil za jeho manželkou do krčmy. V meste Zlaté Moravce má veľa ľudí prezývku „Pajác“. Obžalovaný sa neskôr zamestnal ako smetiar. Okolo roku 2013 – 2014,

presný dátum uviesť nevedel, išiel so švagrom do práce – N. T.. Keď skončil so zbieraním odpadkov, prišiel domov okolo 12.00 – 12.30 hod. Zrazu prišli žandári na štyroch autách, že: „Štefan poď, ideme na výsluch“. Tak s nimi išiel na výsluch, kde bol aj poškodený L., ktorý bol celý dobitý. Už vtedy obžalovaný tvrdil, že je nevinný, že poškodenému nič nespravil. Všetci cigáni vedia, kto to spravil poškodenému. Nikto obžalovanému nechcel oznámiť mená svedkov, ktorí vedia svedčiť v jeho prospech. Obžalovaný si je vedomý, že už bol za lúpež odsúdený, bolo to pred tridsiatimi rokmi kvôli päťdesiatim halierom. Obžalovaný označil mená svedkov: N. P., K. X. XXXX XX, I. A., I. poschodie a A. S., K. X. XXXX XX, I. A., I. poschodie, ktorých navrhol v súdnom konaní predvolať a vypočuť, pretože mu majú potvrdiť jeho obranu, že sa nemohol dopustiť konania, ktoré mu je kladené za vinu, nakoľko v čase skutku sa mal nachádzať v domácnosti týchto svedkov. Jedná sa o manželov, ktorí v čase skutku bývali v byte oproti obžalovaného. Obžalovaný bol u nich presne na polievačku, na Veľkonočný pondelok, v čase od 10.00 do 24.00 hodiny, oslavovali, bola tam bujará zábava požičal im aj vežu, bolo tam veľa ľudí, bavili sa. Na túto oslavu zabezpečila alkohol suseda A. S., bývala v 3-izbovom byte, bolo tam okolo tridsať ľudí. Bola tam A. sestra, A. švagrovci, bratia, A. otec, veľa detí. Potom sa presunuli do obývačky, už iba dospelí, pustili si vežu a do rána tancovali. Po celý čas sa tam zdržal, ich domácnosť neopustil. Obžalovaný odišiel o polnoci od susedov domov, ešte povedal synovi A. S., aby mu po skončení zábavy priniesol vežu naspäť. On mu ju aj v noci ešte priniesol, položil mu ju na stolík, pustil mu hudbu. Obžalovaný potom zaspal. Obžalovaný mal v tom čase u seba ubytovaného bezdomovca z U., ktorému som ešte v ten večer dal 1 Euro na víno. Nevedel uviesť meno tohto bezdomovca, ale vyjadril sa, že bol vo výkone trestu za neplatenie výživného, kde aj zomrel. Nasledujúce ráno po oslave obžalovaný vstal, pretože mu švagr búchal na dvere, že idú do roboty. Obžalovaný bol ešte pripitý, ale išli spolu do práce, pozbierali smetné koše a po robote išiel domov, kde za ním prišli žandári. Obžalovaný v prípravnom konaní pri výsluchu obvineného zo dňa 21.10.2015, v prítomnosti obhajkyne uviedol, že z večera do rána zo dňa 07.04.2015 do 08.04.2015 bol doma, celý deň drial a spal, nepožíval alkohol, pretože ho bolela hlava, nakoľko deň pred tým, t.j. dňa 06.04.2015 vypil 0,5 l vodky. K týmto rozporom sa vyjadril tak, že zotrúva na tom, čo uviedol na hlavnom pojednávaní, že v deň, kedy sa mal stať skutok, ktorý mu je kladený za vinu bol na polievačke u susedov N. P. a A. S., bolo to na Veľkonočný pondelok. Čo sa týka mena M. C., tak potvrdil, že sa jedná sa toho bezdomovca, ktorý s ním v stíhanom období býval u neho v domácnosti. Čo sa týka skutočnosti, že na otázku vyšetrovateľa v prípravnom konaní uviedol, že v deň spáchania skutku, t.j. dňa 07.04.2015 nepožíval alkoholické nápoje, ale tieto požíval deň predtým, asi 0,5 litra vodky, kvôli čomu ďalší deň spal, lebo ho bolela hlava, k tomu sa nevedel vyjadriť, dodatočne doplnil, že v predchádzajúci deň pil s rodinou. Nie je pravda, že by na ďalší deň spal, išiel polievať susedu. Obžalovaný uviedol, že P. J. z J. a A. H. zo I. A., vedia, kto olúpil poškodeného. K osobe N. O. uviedol, že ho prezývajú Fifo. Poškodený býval v čase skutku oproti činžiaku obžalovaného, na ulici G., v tom mieste sa nachádzajú samé činžiaky a neďaleko aj škola. Nevedel uviesť, aké veci mali byť násilím odcudzené poškodenému. Nevedel uviesť, kedy naposledy, pred skutkom stretol poškodeného, s poškodeným sa po incidente nerozprával. Predtým nemali žiadny konflikt. Polícii nevydával žiadne veci, ani u neho polícia žiadne veci nezaistila.

Z prečítanej výpovede poškodeného A. L. zo dňa 21.10.2015 (č.l. 20 – 25), ktorý bol vykonaný po vznesení obvinenia, za prítomnosti obhajkyne obvineného, súd postupom podľa § 263 odsek 3 písmeno a) Trestného poriadku so súhlasom obžalovaného a prokurátorky prečítal výpoveď poškodeného na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.07.2022, ktorý preukázateľne zomrel dňa XX.XX.XXXX (č.l. 446). Poškodený vypovedal, že prejednáváná lúpež sa stala dňa 07.04.2015 okolo 21.30 hod. pred vchodom do jeho paneláku, na adrese G. X O. I. A.. Išiel z mesta, bola tma, odrazu zacítil úder päťou do zadnej časti hlavy, do zátylku, v dôsledku čoho padol prednou časťou tela priamo na zem a obrubník, ktorý mu zasiahol ľavú ruku. Zostal tvárou dole na zemi, mal rozopnutú vetrovku, okraje vetrovky mal na boku, v tom zacítil ako mu útočník prechádza po vnútorných vreckách. Z ľavého vnútorného vrecka vetrovky mu vytiahol vkladnú knižku s občianskym preukazom, ktoré mal pri sebe z dôvodu, že si bol v uvedený deň vyberať hotovosť v sume 200,- eur, ale peniaze mal v zazipsovanom vaku nohavíc. Z ľavého bočného vrecka vetrovky mu vytiahol starší, tlačítkový mobilný telefón zn. Nokia. Keď útočník vytiahol mobilný telefón, občiansky preukaz a vkladnú knižku, tak ušiel smerom ku neďalekej kotolni. Poškodený bol celý čas pri vedomí, v čase ako ho útočník prešacoval mu nevidel do tváre, ale v momente, ako sa chystal bežať preč, sa na neho otočil a spoznal ho, že sa jedná o obvineného G. H., ktorého dobre pozná z videnia. Poškodený videl obžalovaného na chvíľočku do tváre, potom už len z boku a zo zadnej časti. Oblečenú mal šušťákovú vetrovku červeno – bielej farby s nápismi, rifle čiernej farby s bielym nápisom pozdĺž nohavíc smerom z hora dole. Poškodený na mieste činu nikoho iného nevidel. Poškodený uviedol, že po skutku stretol obžalovaného, ktorý mu mal povedať, že ak pôjde za to do basy, tak ho

zabije. Poškodený bol po útoku na ošetrení, ruka a ostatné časti sa mu pomerne rýchlo zhojili, nárok na náhradu škody si podľa § 46 odsek 3 Trestného poriadku neuplatnil. Poškodený si pri výsluchu konanom dňa 08.04.2015 uplatnil nárok na náhradu škody v sume 50,- eur titulom odcudzeného mobilného telefónu. Poškodený v minulosti nemal žiadny konflikt s obžalovaným, poznal ho len z videnia, nezdravili sa, stretávali sa v krčme, kde pracovala manželka poškodeného a matka obžalovaného.

Z prečítanej výpovede svedka M. C. zo dňa 08.02.2016 (č.l. 29 – 30), ktorý bol vykonaný po vznesení obvinenia, za prítomnosti obhajkyne obvineného, súd postupom podľa § 263 odsek 3 písmeno a) Trestného poriadku so súhlasom obžalovaného a prokurátorky prečítal výpoveď svedka na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.07.2022, ktorý preukázateľne zomrel dňa XX.XX.XXXX (č.l. 583). Svedok vypovedal, že v deň spáchania skutku stretol obžalovaného, prezývaného Q., ktorý ho zavolať na pijatiku k nemu domov, tak svedok išiel kúpiť lacné víno, ktoré spolu vypili v domácnosti obžalovaného. Obžalovaný dal svedkovi v poobedňajších hodinách ešte 10,- eur, aby z toho kúpil ešte ďalšie víno, tak svedok bol v Lidl predajni kúpiť 2 – 3 kusy krabicového vína o objeme 1,5 litra. V tom čase mal obžalovaný vo svojej domácnosti ešte nejakých kamarátov, ktorí večer odišli a svedok s obžalovaným zostali sami, pozerali televízor, počúvali hudbu a pili. Obžalovaný bol riadne napitý, celý deň slopal, už doslova na stole spal. Obžalovaný nejakú večer spomínal, že ide na chvíľku k susedke. Obžalovaný aj odišiel. Svedok nevedel uviesť ako dlho bol obžalovaný preč, nevenoval tomu pozornosť, pretože ďalej počúval hudbu, popíjal a podriemkával. Svedok si nemyslí, že by sa obžalovaný dopustil tejto lúpeže, pretože on vie, že by za to išiel do basy. Obžalovaný si dal život do poriadku, mal peniaze z rôznych brigád, našiel si frajerku. Svedok v meste I. A. počul, šušľalo sa, že tejto lúpeže sa mal dopustiť R.. Tento R. sa aj obžalovanému vyhýbal po skutku, bál sa ho ako čert kríža. Svedok nevidel a nevedel potvrdiť, že či túto lúpež spravil naozaj R., počul však, že R. mal byť prítomný v čase skutku na mieste činu.

Z prečítanej výpovede svedka A. H. zo dňa 27.10.2015 (č.l. 37 – 39), ktorý bol vykonaný po vznesení obvinenia, za prítomnosti obhajkyne obvineného, súd postupom podľa § 263 odsek 3 písmeno a) Trestného poriadku so súhlasom obžalovaného a prokurátorky prečítal výpoveď svedka na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31.01.2023, ktorý preukázateľne zomrel dňa XX.XX.XXXX (č.l. 678 - 679). Svedok vypovedal, že dňa 07.04.2015 bol polievací pondelok a on bol v N. H. spolu s N. O., V. B., Q. G. za účelom opravy N. motorového vozidla (Nissan Primera, zlatostriebornej farby s Galantskou ŠPZ). V čase okolo 17.30 hod sa vrátili všetci prostredníctvom motorového vozidla naspäť do I. A.. Svedok vystúpil z auta pri parku Miliciánorov, išiel sám do krčmy nachádzajúcej sa na ul. X. A. v I. A., kde bol do 20.00 hodiny a potom išiel domov na adresu trvalého bydliska - K. X. XXXX XXX/XX O. I. A., kde sa nachádzala jeho rodina – matka, W. H., A. H.. V ten deň už nikam nešiel, zostal doma. O predmetnej lúpeži sa svedok dozvedel až nasledujúci deň, keď Q. H., ktorého prezývajú Pajác, starší, zobrali policajti. Pajác neskôr svedkovi hovoril, že vraj mal urobiť lúpež a chcel to hodiť na svedka. A. H. hovoril svedkovi, že ho videl na mieste činu aj spolu s N. O., prezývaným Fifo alebo zubatý. Svedok s N. O. v deň skutku 07.04.2015, kedy bol polievací pondelok, po tom, čo vystúpil z vozidla v čase okolo 17.30 hod., už viac v ten deň nebol s ostatnými. N. O., V. B. a Q. G. mali v pláne ísť kúpiť čelné sklo na Fifov Nissan. N. O. mal pri sebe vždy dostatok peňazí, aj 500,- eur, ktoré mal z predaja drog. Svedok si nemyslí, že by sa N. O. ulakomil na nejakých 50,- eur z lúpeže, pretože mal dostatok peňazí, skôr si myslí, že to mohol spraviť V. B., pretože je závislý na drogách, kvôli čomu bol aj v base. Svedok mal v deň skutku na sebe oblečené bledé – svetlomodré rifle, mikinu a botasky. N. O. mal tmavšie modré rifle a čiernu zimnú bundu s kapucňou. V. B. mal oblečené rifle a mikinu. Svedok pod prezývkou Q. pozná len obžalovaného. Svedok v deň skutku nevidel obžalovaného. Svedok s obžalovaným nemal v minulosti žiadny konflikt. Svedok poškodeného registroval ako staršieho, šedivého pána, ktorý občas prešiel po ulici.

Z výsluchu svedka A. H. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.11.2022 súd zistil, že k prejednávaniu trestnému činu nevie nič uviesť, nič nevidel. Svedok už 9 rokov nežije na ul. X. A. v I. A., žil tam od narodenia do dovŕšenia veku 25 rokov, obžalovaného pozná zo sídliska. Bývali v jednom paneláku. Intenzita ich vzťahov bola bežná, keď sa stretli, tak sa pozdravili. Obžalovaný je normálny chlap, sem-tam si spolu v minulosti vypili pivo. K osobe N. O. svedok uviedol, že tiež býval na ulici X. A., v I. A., v tej istej bytovke, ako on a obžalovaný. Svedok uviedol, že v auguste roku 2022 stretol na autobusovej zastávke obžalovaného, ktorý sa ho pýtal, či mu pôjde svedčiť, na čo mu povedal, že nie.

Z výsluchu svedka N. O. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.11.2022 súd zistil, že si nepamätá nič s odstupom času, pridrieva sa toho, čo vypovedal na súde, nie pred vyšetrovateľom. Keď vypovedal v prípravnom konaní bol pod vplyvom omamných látok, chcel, aby ho vyšetrovateľ rýchlo pustil. Teraz

si nepamätal, čo vypovedal pred vyšetrovateľom, ale na súde uvádzal, že sa v čase skutku zdržiaval v Rakúsku, kde pracoval v meste Graz pre firmu Strabag od roku 2013 do decembra 2015. Chodieval každý víkend na Slovensko, za matkou, ktorá bývala na adrese K. X. XXXX XX v I. A.. Na sviatky v roku 2014 a v roku 2015, ani na vianočné sviatky domov nechodieval. Svedok poškodeného nepozná. A. H. bol svedkov sused, bývali na adrese K. X. XXXX XX v I. A.. Svedok nevedel uviesť dokedy tam býval A. H.. Svedok potvrdil, že už bol v minulosti súdne trestaný trikrát za drogovú trestnú činnosť a krádeže. Svedok sa s obžalovaným v stíhanom období nestretával, len keď svedok prišiel domov na víkend a stretol obžalovaného, ktorý tiež býval na adrese K. X. XXXX XX v I. A., tak sa pozdravili. Svedok uviedol, že sa nedopustil nikdy žiadnej lúpeže. S obžalovaným sa nerozprával v minulosti o žiadnej lúpeži, nevedel sa vyjadriť k tomu, čo sa hovorilo v mieste ich bydliska o predmetnej lúpeži, pretože on nič nepočul. Svedok nemá vedomosť o tom, že by sa obžalovaný mal dopustiť nejakej lúpeže. K osobe Q. R. uviedol, že je drogový závislý a zabezpečuje si peňažné prostriedky krádežami železa a iných vecí. Potom čo boli prečítané rozpory vo výpovedi svedka z prípravného konania, svedok potvrdil, že pred vyšetrovateľom uvádzal sprostredkované informácie z počutia, že túto lúpež mal spáchať obžalovaný, ktorého prezývajú Q., ktorý keď je opitý robí somariny, mal zobrať tomu poškodenému telefón a obžalovaný sa to mal snažiť hodiť na iné osoby – Q. R., G. H. a ďalších, pretože si bol vedomý čo mu hrozí. Svedok nemal s obžalovaným v minulosti žiadny konflikt.

Z výsluchu svedka P. J. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31.01.2023 súd zistil, že svedkovi a jeho bratovi, L. J., o lúpežnom prepadnutí, ktoré sa stalo dňa 07.04.2015, hovoril Q. R., týždeň po skutku. Q. R. mu povedal, že to lúpežné prepadnutie spravil on spolu s N. O., pri kotolni, že pána najskôr zbili a potom mu zobrali mobilný telefón, bundu a nejakú finančnú hotovosť, malo sa to stať vo večerných hodinách. Ukradnutý mobilný telefón sa mal po skutku nachádzať u N. O., povedal mu to Q. R., ktorého stretával v klubovni v pivnici bytového domu v I. A., na K. X. A.. N. O. má brata, V. O., ktorý má vedomosť, že N. O. mal doma schovaný telefón aj bundu. Q. R. a N. O. v stíhanom období neznášali obžalovaného. N. O. predával drogy aj maloletým osobám, čo sa obžalovanému nepáčilo. Obžalovaný mal dosť peňazí, nebol odkázaný na lúpežné prepadnutie. Na sídlisku v I. A. obžalovaného prezývajú Pajác, ale aj N. O. prezývajú Q.. Pri tom lúpežnom prepadnutí sa mal Q. R. vyjadriť, že: „Pajác nebi ho už!“ To vie od Q. R.. Svedok vyrastal na K. X. XXXX XX v I. A., obžalovaný bol jeho sused, mali normálne vzťahy, keď sa stretli, tak sa porozprávali. Svedok bol v stíhanom období užívateľom pervitínu. Svedok má s Q. R. dobré kamarátske vzťahy, aktuálne býva v N., stretáva sa s ním. Svedok nemá k N. O. žiaden vzťah, má vedomosť o tom, že je vo výkone trestu odňatia slobody.

Z výsluchu svedka Q. R. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.03.2023 súd zistil, že svedok obžalovaného pozná, býval na K. X. XXXX XX O. I. A., bol jeho sused, prezývali ho Pajác, má tetovania po celom tele. Nikto iný v mieste ich bydliska nepožíva prezývku Pajác. Svedok počul od ľudí na sídlisku, že v roku 2015 mal tú lúpež spraviť obžalovaný. Svedok nevidel na vlastné oči, že predmetný skutok spáchal obžalovaný. Svedok pozná P. J., chodil s jeho bratom do školy, dvakrát do týždňa sa v roku 2015 stretávali, chodievali do klubovne, ktorá sa nachádzala v pivnici na adrese K. X. XXXX XX v I. A., hrávali tam karty, Klubovňu navštevovali aj N. O., G. H. A., L. J., A. O. a iné osoby Brat N. O., V. O. tam nechodil, mal 12 – 13 rokov. Svedok bol s P. J. kamarát, ale prestali sa baviť, pretože P. J. na neho a na N. O. vypovedal, že mali spáchať iný trestný čin. P. J. bol narkoman, prekrúcal veci, preto mu N. O. aj prestal predávať pervitín a nepúšťali ho viac do kotolne. Obžalovaný obviňoval svedka aj N. O. z toho, že oni mali spáchať túto lúpež. Svedok obžalovaného stretol aj po skutku, obžalovaný ho naháňal s nožom v ruke, že prečo je táto lúpež na neho, keď ju spravili oni. Svedok mal s N. O. kamarátsky vzťah, ale teraz sa už nestretávajú, svedok žije usporiadaný život, nestýka sa už s takýmito ľuďmi. Svedok trávil Veľkonočné sviatky v roku 2015 u sestry v I. A. o 11.00 hodine už bol opitý, tak spal, chodieval polievať s bratom, mamu mal v tom období chorú, do desiatej večera doma asi pozeral televízor. Po prečítaní rozporov v jeho výpovedi z prípravného konania, svedok potvrdil, že hovoril pravdu pred vyšetrovateľom, keď uvádzal, že počul, že sa hovorí po sídlisku, že PAJÁC, ten potetovaný H. mal zbiť nejakého bieleho z vedľajšieho paneláku, vraj to mal aj urobiť s nejakým bielym bezdomovcom, ale svedok toto neurobil a ani tam nebol, o tomto skutku viem iba z počutia. Obžalovaného stretol po skutku a ten mu hovoril, že to nespáchal, chcel to hodiť na neho a N. O., povedal mu, že ak ho za to odsúdia, tak im odreže hlavy, aby mal za čo sedieť. Svedok bol na Veľkonočný pondelok 2015 poliať sestru vo vchode a potom išiel ku bratovi do J., a tam tiež pil, určite išiel aj domov, prespať sa, lebo mal vypité.

Z výsluchu svedka N. P. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.03.2023 súd zistil, že obžalovaného veľmi dobre pozná už 10 – 15 rokov, boli susedia, navštevovali sa, stretávali sa každý deň. Obžalovaný

v čase skutku býval na adrese X. XXXX XX, I. A. na prvom prízemí, vedľa svedka, teraz tam už nebýva, svedok tam býva doteraz. Svedok uviedol, že na Veľkonočný pondelok, mala žena narodeniny, pripravovali sa na polievačku, v čase okolo 10.00 hod prišiel k nim domov obžalovaný, ktorý polial ženu voňavkou, zagrataloval jej k narodeninám, začali spolu popíjať. Boli tam aj švagrina D. L., švagor D. L., jeho manželka A. S. a ich 8 detí, z toho 6 svedkových a 2 žienine. Popíjali, tancovali, oslavovali do 22.00 hod. Švagrovci odišli okolo 18.00 – 18.30 hod.. Obžalovaný od svedka odchádzal priamo domov okolo 22.00 hod., svedkov syn, Q. S., mu otváral dvere, pretože obžalovaný bol napitý, úplne padal. Obžalovaný na oslavu doniesol aj vežu, ktorú si po skončení oslavy zobral domov. Bolo to 06. apríla, žena má narodeniny 07. apríla, robili to deň dopredu, vtedy bol Veľkonočný pondelok. Svedok nevedel uviesť presne v ktorom roku to bolo, asi pred 5 – 6 rokmi. Obžalovaný u nich v domácnosti celkovo dvakrát oslavoval Veľkonočné sviatky, potom sa už odsťahoval. Rok predtým, ako vyššie popisoval, tiež obžalovaný u nich trávil Veľkonočné sviatky, ale vtedy oslava trvala kratšie, do 16.00 – 17.00 hod. Svedok nevedel uviesť, čo robil obžalovaný deň nasledujúci po oslave. V mieste jeho bydliska obžalovaný požíva prezývku Pajác, túto prezývku požíva ešte jeden, ale nevedel uviesť kto to je.

Z výsluchu svedkyne A. S. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.03.2023 súd zistil, že obžalovaný bol jej sused, bývali oproti seba na prvom poschodí na ulici X. XXXX XX, I. A.. Svedkyňa mala v apríli narodeniny, prišiel ju obžalovaný poliať. Bolo to 07. apríla, rok si nepamätala. Obžalovaný prišiel okolo 10:00 hod. doobeda, zotrval u nich doma do 22.00 hod, potom išiel domov, ani na moment sa nevzdialil. Boli tam svedkyňa, jej manžel, ich deti, jej sestra, D. L., a švagor D. L.. Na oslavu zabezpečila svedkyňa alkoholické nápoje, ktoré požívali, mali doma deti, tak zábava bola mierna, obžalovaný pil do nálady. Obžalovaný u nich trávil Veľkonočné sviatky zakaždým, keď tam býval po dobu štyroch rokov, ale nebolo to každý rok. Svedkyňa nevedela uviesť, v ktorom roku bola táto konkrétna Veľká noc, ktorú popisovala. Táto oslava bola dňa 07.04., svedkyňa uviedla, že sa narodila dňa XX.XX.XXXX vtedy mala narodeniny a vtedy bola aj polievačka, pripadalo to priamo na deň jej narodenín, pamätá si to z dôvodu, že vtedy bola na oslave aj jej sestra. Sestra so švagrom sa zdržali na oslave do 19.00 – 20.00 hod. Bavili sa, púšťali si hudbu cez susedovu vežu, ktorú si požičal syn, keď obžalovaný odchádzal domov zobral si so sebou aj vežu. V mieste jej bydliska požíva obžalovaný prezývku Pajác a mladí si tam takto nadávajú, nevedela uviesť, čo znamená táto nadávka.

Z prečítaného znaleckého posudku č. 45/2015 znalca MUDr. Šimona Kónyu, z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia, (č.l. 61 – 67) súd zistil, že poškodenému boli po vyšetrení spôsobené 1) zlomenina bázy piatej záprsnej kosti vľavo bez posunu kostných úlomkov, 2) odrenina hlavy v oblasti čela vpravo, odrenina v oblasti brady vľavo, 3) pomliaždenie nosa s krvnou podliatinou v okolí oboch očníc. Prvé zranenie vzniklo pôsobením priameho, tupého násilia, silnej intenzity, ktoré pôsobilo na oblasť vonkajšej časti ľavej ruky. Druhé zranenie vzniklo pri povrchovom, tangenciálnom, dotýčnicovo pôsobiacom násilím, t.j. súchaním kože o tvrdú podložku, najpravdepodobnejšie pádom o zem. Tretie zranenie vzniklo pôsobením priameho, aktívneho, tupého násilia, malej až strednej intenzity, napríklad úderom tupým predmetom. Doba liečenia prvého zranenia je 4 – 6 týždňov. Poranenie si vyžaduje sadrovú fixáciu, nemôže pacient hýbať pravým zápästím, čiastočne má obmedzenú hybnosť prstov, nemôže nosiť predmety v ľavej ruke, sťažnené je dodržiavanie osobnej hygieny, nemôže vykonávať bežné domáce práce. Doba liečenia druhého a tretieho zranenia je do 7 dní. Tieto poranenia okrem bolesti a prevázov neobmedzujú človeka v obvyklom spôsobe života. Všetky tri zranenia sú zraneniami ľahkými.

Z prečítaného znaleckého posudku č. 1/2022 znalkyne MUDr. Ľubice Škarbalovej, z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria (č. l. 448 – 464), súd zistil, že obžalovaný v čase spáchania skutku netrpel, ani aktuálne netrpí takou duševnou chorobou alebo poruchou, ktorá môže, alebo mohla mať vplyv na jeho schopnosť chápať zmysel trestného konania, ovládať svoje konanie a rozpoznať protiprávnosť svojho konania. U obžalovaného znalkyňa nezistila duševnú chorobu v pravom zmysle slova, iba osobnostnú (povahovú) odchýlku. Duševný stav obžalovaného v čase, kedy malo dôjsť ku skutku bol bez známok závažnejšieho duševného ochorenia, vzhľadom ku konzumácii alkoholu v predchádzajúci večer, mohlo sa jednať o doznievajúcu ebrietu (opilosť). Obžalovaný je schopný chápať v súčasnosti zmysel trestného konania. U obžalovaného nebola zistená taká duševná choroba, alebo porucha, kedy by bolo potrebné uložiť obžalovanému ústavné, alebo ambulantné ochranné liečenie. Obžalovaný nie je z psychiatrického hľadiska pre spoločnosť nebezpečný. Jedná sa u neho o poruchu osobnosti, ale jedinec s takouto poruchou je schopný usúdiť, či čin zodpovedá spoločenským a právnym normám. Obžalovaný je schopný zúčastňovať sa na úkonoch trestného konania.

Z prečítaného znaleckého posudku č. 12/2021 znalca Mgr. Karola Zabáka, z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, klinická psychológia detí (č. I. 384 – 400), súd zistil, že pri posudzovaní aspektov všeobecnej vierohodnosti u obžalovaného sú splnené aspekty kapacity mentálnych predpokladov, integrity osobnosti, ako i emočnej stability. Pri subnormnom intelektu prichádza k zjednodušovaniu relevantných skutočností a presun pozornosti na nepodstatné informácie. Z osobnostných charakteristík myslenia je to sklon k racionalizácii svojho správania a subjektivismus. Dominuje aj tendencia neviazať sa svojimi výpoveďami, čo je osobnostná obrana zbavovania sa zodpovednosti. Všeobecnú vierohodnosť obžalovaného znalec vyhodnotil ako zníženú, pre nízku morálnu úroveň regulácie správania a sklony racionalizovať a bagatelizovať svoje poruchové konanie. K špecifickej vierohodnosti obžalovaného sa znalec nemohol vyjadriť, nakoľko obžalovaný popiera účasť na trestnom čine. Z vyšetrovacích údajov je známe požitie alkoholu obžalovaným. Znalec však nezistil žiadnu mnesticкую poruchu, či výpadok vedomia, pred časom inkriminovaného skutku, či v následný deň. Vyšetrovaný je v pozícii obžalovaného, u ktorého sa podľa zvyklostí nezisťuje vierohodnosť, nakoľko má právo obhajovať svoju osobu a chrániť sa pred trestným stíhaním. Intelektové schopnosti obžalovaného sú v pásme populačnej subnormy. Intelektové schopnosti sú ľahko organicky deteriorované. Obžalovaný má stále kontrolu nad svojim správaním a v súlade s realitou chápe spoločenské očakávania na adaptáciu. Neprišlo ani k významnému úpadku perцепčných, či kognitívnych funkcií. Osobnosť obžalovaného sa vyvíjala od staršieho školského veku s poruchami správania, od záškoláctva, cez porušovanie spoločenských pravidiel a zákonov, až k násilnej trestnej činnosti. Uvedené negatívne determinovalo i jeho vzdelávací vývin, citové a partnerské vzťahy, ako i pracovnú adaptabilitu. Celkovo znalec zhodnotil osobnostnú štruktúru osobnosti obžalovaného ako narušenú – súhrn charakterových vlastností a temperamentových vlastností má odraz dissociálnej poruchy osobnosti. Obžalovaný je nedostatočne citovo diferencovaný, emočne labilný a impulzívny v záťaži, má nižšiu schopnosť regulovať svoje potreby, temperament a rešpektovať ľudské i zákonné authority. Dokáže si ľahko vytvoriť sociálny a citový kontakt, medziľudské väzby však nevie udržať pre nízku frustračnú toleranciu v konfliktoch a nedodržiavanie pravidiel v spolužití. Schopnosť empatie a sebareflexie chýba, ako aj predpoklady dlhodobu plánovať a regulovať svoje konanie. Sociálne je aktívny a vcelku dynamický. Charakterové črty menej regulujú potreby a emocionalitu. Menovaný chápe spoločenské požiadavky a zvyklosti na adaptáciu. Tak isto sa dokáže i pracovne adaptovať, pokiaľ má dostatočnú motiváciu. Morálne hodnoty a hodnoty, ktoré sú mu známe a rozumie im môže však v záujme svojich potrieb relativizovať, vlastné chyby pripisuje iným osobám, resp. ich bagatelizuje a popiera. Obžalovaný trpí dissociálnou poruchou osobnosti. Jedinec s takouto poruchou ignoruje následky svojho správania, nedokáže sa dostatočne poučiť zo skúseností, je zameraný hlavne na seba, neberie do úvahy pocity druhých a opakovane porušuje pravidlá. Za všetky neúspechy obviňuje druhých a svoje konfliktné správanie ospravedlňuje a racionalizuje. Najpravdepodobnejšou motiváciou konania obžalovaného bol finančný, či majetkový zisk a uspokojovanie vlastných potrieb antisociálnym spôsobom. U obžalovaného je stále možnosť resocializácie. V prípade trestu skupinovým kognitívno-behaviorálnym programom vo výkone trestu pre zvládnutie problémov s impulzivitou, porozumením medziľudským vzťahom a abstinenciou od nadužívania alkoholu. Obžalovaný má sklony k výbuchom frustračného hnevu a k možnému brachiálnemu a fyzickému násiliu pri prekážkach pri napĺňaní svojich potrieb. Agresivita nie je u obžalovaného výraznejšia ako pri adaptovaných osôb v populácii, avšak menovaný má pohotovosť k impulzívnemu, brachiálnemu a verbálnemu agresívnemu správaniu, čo je výsledkom nízkej frustračnej tolerancii, keďže mu chýbajú účinné osobnostné brzdné mechanizmy, ako je úzkosť, empatia k citom iných osôb, či spoločensky akceptované morálne postoje.

Zo zápisu o dychovej skúške poškodeného zo dňa 08.04.2015 v čase o 08.30 hod. (č. I. 72) súd zistil, že bol u neho zistený pozitívny výsledok 0,58 mg/l etanolu vo vydychovanom vzduchu.

Z lekárskej správy chirurgickej ambulancie Zlaté Moravce zo dňa 08.04.2015 o 11.57 hod. o ošetrení poškodeného súd zistil, že poškodený subjektívne uviedol, že bol napadnutý inou osobou, úder do tváre a ľavej ruky.

Z oboznámených obrazových záznamov (č. I. 74 – 76) súd zistil, že tieto zaznamenávajú poranenia poškodeného – opuchnutú ľavú dlaň z vrchnej časti, modrinu ľavej dlane zo spodnej časti, odreninu hlavy v oblasti čela vpravo, pomliaždenie nosa s krvnou podliatinou v okolí oboch očí.

Z úmrtného listu svedka A. H. (č. I. 679) súd zistil, že tento svedok zomrel dňa XX.XX.XXXX.

Z úmrtného listu svedka poškodenému A. L. (č. I. 446) súd zistil, že poškodený zomrel dňa XX.XX.XXXX. Zo zápisnice o obhliadke miesta činu (č. I. 110 – 112) súd zistil, že vyšetrovateľ obhliadol miesto činu v I. A. na ulici G. pri kotolni, dňa 08.04.2015 za prítomnosti poškodeného. Miesto činu sa nachádza na asfaltovej ceste na ulici G., vedľa budovy kotolne na ľavej strane. Miesto činu je pri ľavom obrubníku uvedenej cesty vzdalenej od kotolne asi 5 metrov. Miesto činu je na rozhraní cesty G. K. a príjazdovej cesty ku tejto kotolni. Na mieste činu neboli zistené žiadne viditeľné stopy po násilí. Z obhliadky miesta činu bola vyhotovená fotodokumentácia, ktorá zaznamenávala miesto spáchania činu.

Zo zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 08.04.2015 (č. I. 1 – 2), ktorú súd čítal postupom podľa § 269 Trestného poriadku s poukazom na judikatúru NR 2To/2/2013) súd zistil, že poškodený bezprostredne nasledujúci deň v ranných hodinách oznámil na políciu, že dňa 07.04.2015 v čase okolo 21:30 hod., keď prechádzal pešo z ulice A. na ulicu G. v I. A. k nemu zozadu pristúpila osoba mužského pohlavia, ktorá ho udrela päťou do zadnej časti hlavy dosť veľkou silou, v dôsledku čoho spadol na zem. Páchateľ ho ihneď na zemi začal prešacovávať, snažil sa mu niečo ukradnúť z jeho bundy a oblečenia. Poškodený sa otočil smerom k páchatelovi, spoznal, že ide o osobu rómskeho pôvodu, ktorú pozná z mesta Zlaté Moravce, bol to H., prezývaný Q.. Páchateľ mu ukradol z vrečka bundy a z vrečka nohavíc mobilný telefón zn. NOKIA, starší model čiernej farby, občiansky preukaz na jeho meno a vkladnú knižku SLSP, a. s. V čase skutku sa na mieste činu nikto iný nenachádzal. V tom, ako sa poškodený otočil a spoznal páchatel'a, tak mu povedal, že ho pozná a nech ho nechá tak. Páchateľ na to nereagoval a s ukradnutými vecami utekal smerom ku kotolni. Páchateľ býva na K. X. A., I. A.. Páchateľ nebol nijako maskovaný, poškodený ho jasne rozpoznal, pretože ho pozná z mesta. Poškodený po útoku išiel domov, na adresu svojho bydliska, kde si umyl tvár. Ihneď po útoku na lekárske ošetrenie nešiel, pretože bol v šoku a nemal väčšie bolesti. Pri útoku mu boli spôsobené zranenia, mal udretú a oškretú tvár v celej oblasti a tiež si silnejšie udrel ruku v oblasti ľavého zápästia. Lekársku správu z ošetrenia doloží dodatočne. S útočníkom Pajacom poškodený nemal v minulosti žiaden konflikt, nestýkali sa, poznal ho iba z videnia, z miesta bydliska.

Poškodený A. L. si pri výsluchu konanom dňa 21.10.2015 (č. I. 20 – 23) v zmysle § 46 odsek 3 Trestného poriadku neuplatnil nárok na náhradu škody. Poškodený si pri výsluchu konanom dňa 08.04.2015 (č. I. 23) podľa § 46 odsek 3 Trestného poriadku uplatnil nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom vo výške 50,- Eur, ktorá mu bola spôsobená titulom odcudzeného mobilného telefónu.

Z oboznámenej fotodokumentácie (č. I. 36) súd zistil, že svedok R. má na ľavej strane krku vyobrazené tetovanie lebky.

Z rozsudku Okresného súdu Nitra, sp. zn. 5T/104/1997 zo dňa 24.06.1998, právoplatného dňa 05.08.1998 (č. I. 78 – 80) súd zistil, že obžalovaný bol uznaný za vinného z trestného činu znásilnenia podľa § 241 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do II. (druhej) nápravno-výchovnej skupiny, ktorý vykonal dňa 18.09.2000.

Z rozsudku Okresného súdu Nitra, sp. zn. 1T/100/1982 zo dňa 06.07.1982 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 3To/440/1982 zo dňa 12.08.1982, právoplatným dňa 12.08.1982 (č. I. 82 – 97, 410 – 417) bol obžalovaný uznaný za vinného z trestného činu lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 9 odsek 2, § 234 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov, na výkon ktorého bol zaradený do I. nápravno-výchovnej skupiny, ochranný dohľad na 2 (dva) roky, ústavné protialkoholické liečenie za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Nitra, sp. zn. 1T/56/1982 zo dňa 11.05.1982, ktorý vykonal dňa 24.03.1988.

Z uznesenia Okresného súdu Nitra, sp. zn. 24D/114/2018 zo dňa 07.08.2018 (č. I. 406 – 407) súd zistil, že právnymi nástupcami po nebohom poškodenom A. L. nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX sú: jeho manželka A. L., nar. XX.XX.XXXX a deti L. L., nar. XX.XX.XXXX a A. L., nar. XX.XX.XXXX.

Z rozsudku Okresného súdu Nitra, sp. zn. 1T/121/1993 zo dňa 10.05.1994, v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava – pobočka v Nitre, zo dňa 30.06.1994, právoplatným dňa 30.06.1994 (č. I. 418 – 423) súd zistil, že obžalovaný bol uznaný za vinného z trestného činu krádeže podľa § 247 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) mesiacov, na výkon trestu bol zaradený do II. nápravno-výchovnej skupiny, výkon tohto trestu obžalovaný nevykonal v zmysle uznesenia Okresného súdu Nitra, sp. zn. 1T/121/1993 zo dňa 03.10.1994, právoplatným dňa

07.10.1994 (č. I. 424) z dôvodu, že čin, za ktorý bol odsúdený sa posudzuje podľa nového trestného zákona za priestupok, preto súd podľa § 296 Trestného zákona s poukazom na § 389 odsek 1 Trestného poriadku rozhodol tak, že tento trest nevykoná.

Z rozsudku Okresného súdu Nitra, sp. zn. 2T/102/1990 zo dňa 06.12.1990, právoplatným dňa 16.01.1991 (č. I. 425 – 426) súd zistil, že obžalovaný bol uznaný za vinného z trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok, so zaradením na výkon trestu do II. nápravno-výchovnej skupiny. Z výkonu tohto trestu odňatia slobody, ktorý nastúpil dňa 13.03.1991, bol obžalovaný podmiennečne prepustený s určením skúšobnej doby na 2 (dva) roky uznesením Okresného súdu Trnava, sp. zn. 2Pp/148/1992, zo dňa 28.04.1992, právoplatným dňa 28.04.1992 (č. I. 427).

Rozsudkom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 2T/26/1990, zo dňa 02.10.1990 (č. I. 432 - 437), v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 5To/285/1990 zo dňa 03.12.1990, právoplatným dňa 03.12.1990 (č. I. 441 – 443) súd zistil, že obžalovaný bol uznaný za vinného z trestného činu podielníctva podľa § 251 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok, so zaradením na výkon trestu do II. nápravno-výchovnej skupiny, ktorý vykonal dňa 13.03.1992.

Z výkonu týchto trestov uložených mu v konaní pred Okresným súdom Nitra, sp. zn. 2T/26/1990 a 2T/102/1990 bol obžalovaný podmiennečne prepustený s určením skúšobnej doby na 2 (dva) roky uznesením Okresného súdu Trnava, sp. zn. 2Pp/148/1992, zo dňa 28.04.1992, právoplatným dňa 28.04.1992 (č. I. 427); v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia sa obžalovaný osvedčil uznesením Okresného súdu Trnava, sp. zn. 2Pp/148/1992 zo dňa 16.03.1995, právoplatným dňa 28.03.1995.

Rozsudkom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 4T/318/1976 zo dňa 16.02.1977, právoplatným dňa 25.03.1977 (č. I. 428 – 429) súd zistil, že obžalovaný bol uznaný za vinného z trestného činu vydierania podľa § 235 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený podmiennečný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov, so skúšobnou dobou na 2,5 roka, t. j. do 25.09.1979, výkon ktorého mu bol nariadený dňa 25.09.1978, ktorý vykonal dňa 25.01.1980.

Z rozsudku Okresného súdu Nitra, sp. zn. 2T/239/1977 (č. I. 477 – 483), zo dňa 14.03.1978, v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 4To/183/1977 (č. I. 484 – 487), zo dňa 23.05.1978, právoplatným dňa 23.05.1978 súd zistil, že obžalovaný bol ako mladistvý uznaný za vinného z prečinu príživníctva podľa § 10 Zákona č. 150/1969 Zbierky zákonov, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých za súčasného zrušenia výroku o treste uloženého rozsudok Okresného súdu Nitra, sp. zn. 3T/187/1977 zo dňa 20.09.1977. Mladistvý obžalovaný tento trest vykonal dňa 27.09.1979, čím sa na neho hľadá, akoby nebol odsúdený.

Z rozsudku Okresného súdu Nitra, sp. zn. 4T/185/1980, zo dňa 24.10.1980, právoplatným dňa 14.01.1981 (č. I. 498) súd zistil, že obžalovaný bol uznaný za vinného z prečinu príživníctva podľa § 10 Zákona č. 150/1969 Zb. za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) mesiacov, so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do II. nápravno-výchovnej skupiny a s uložením ochranného dohľadu na 1 (jeden) rok. Tento trest vykonal dňa 17.08.1981. Pre prípad tohto odsúdenia sa na neho hľadá, akoby nebol odsúdený.

Z pripojeného súdneho spisu Okresného súdu Nitra, sp. zn. 6T/237/2005 súd zistil, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 6T/237/2005 zo dňa 17.02.2006, právoplatným dňa 17.02.2006 uznaný za vinného z trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 171 odsek 1 písmeno f) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. za čo mu bol uložený podmiennečný trest odňatia slobody 2 (dva) roky, so skúšobnou dobou 5 (päť) rokov. Uznesením Okresného súdu Nitra, sp. zn. 6T/237/2005, zo dňa 29.07.2010, právoplatným dňa 29.07.2010 sa obžalovaný v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia neosvedčil a preto mu súd nariadil vykonanie trestu vo výmere 2 (dva) roky so zaradením na výkon trestu d ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Tento trest vykonal dňa 07.07.2013.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra, sp. zn. 5T/78/2007 súd zistil, že rozsudok Okresného súdu Nitra, sp. zn. 5T/78/2007 zo dňa 05.10.2009, právoplatným dňa 05.10.2009 bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu úverového podvodu podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený

trest odňatia slobody v trvaní 13 (trinásť) mesiacov, so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Tento trest vykonal dňa 07.07.2011.

Zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou (č. I. 465 - 466) súd zistil, že obžalovaný počas výkonu trestov odňatia slobody, ktoré mu boli uložené v konaniach vedených Okresným súdom Nitra, sp. zn. 5T/78/2007 a 6T/237/2005 mal správanie na požadovanej úrovni, snažil sa dodržiavať ústavný poriadok a časový rozvrh dňa. Príkazy nadriadených plnil podľa možností. V osobných veciach si udržiaval primeraný poriadok, zásady osobnej hygieny mal osvojené, neboli u neho zaznamenané dominantné tendencie, v kolektívne odsúdených bol znášanlivý, konflikty nevyhľadával. Počas výkonu trestov sa nezapojil do ďalšieho vzdelávania, negoval všetky ponuky. Disciplinárne odmenený bol päťkrát, disciplinárne potrestaný nebol. Bol pracovnej zaradený na viacerých pracoviskách, pracovné návyky mal osvojené. Voľný čas sa snažil tráviť zmysluplne. Počas výkonu trestov udržiaval kontakt s manželkou, ktorá počas výkonu jeho trestu tragicky zomrela.

Zo správy mesta Zlaté Moravce (č. I. 515) súd zistil, že obžalovaný bol ku dňu 19.05.2022 prihlásený k trvalému pobytu v meste Zlaté Moravce, ul. 1. mája 1307/34. Obžalovaný je od 30.12.2016 rozvedený. Obžalovaný nebol riešený Mestskou políciou v Zlatých Moravciach.

Zo správy obce Cabaj-Čápor (č. I. 520) súd zistil, že obžalovaný ku dňu 18.05.2022 nebol evidovaný ako obyvateľ ich obce na trvalom, alebo prechodnom pobyte, zdržiaval sa u svojej bývalej manželky I. H., W. H. na adrese J., J., J. K. XXX/XX. Obžalovaného neevidujú ako daňovníka dane z nehnuteľnosti, ani ako poplatníka za komunálnej odpady a drobné stavebné odpady. Obžalovaný nebol riešený správnym orgánom obce na úseku priestupkov a sťažností.

Zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce (č. I. 527) súd zistil, že obžalovaný v ich ústave vykonával trest odňatia slobody na základe rozhodnutia Okresného súdu Nitra, sp. zn. 3T/174/1989, vo výmere 5 (päť) mesiacov v období od 10.07.1989 do 10.12.1989 a podľa bodu 6 odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol rozhodnutím Okresného súdu Nitra, sp. zn. 3T/174/1989 zo dňa 04.10.1989 uznaný za vinného z trestného činu podľa § 156 odsek 2 Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov, so zaradením do II. nápravno-výchovnej skupiny, ktorý trest vykonal dňa 10.12.1989.

Zo správy ústavu na výkon trestu odňatia slobody Bratislava (č. I. 531) súd zistil, že ústav už nedisponuje osobnými spismi odsúdeného z roku 1989.

Zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou (č. I. 533) súd zistil, že obžalovaný v tomto ústave vykonával trest odňatia slobody v období od 13.03.1991 do 28.04.1992, od 19.09.1997 do 18.09.2000, od 28.04.2005 do 28.12.2005, od 07.06.2010 do 07.07.2013.

Zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom (č. I. 539) súd zistil, že obžalovaný v tomto ústave vykonával trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený Okresným súdom Nitra, sp. zn. 4T/185/1980 v trvaní 5 (päť) mesiacov, a to v období od 17.03.1981 do 17.08.1981.

Zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov (č. I. 545) súd zistil, že obžalovaný v tomto ústave vykonával trest odňatia slobody v období od 24.03.1982 do 24.03.1988 vo výmere 6 (šesť) rokov, ktorý mu bol uložený Okresným súdom Nitra, sp. zn. 1T/100/1982.

Z úmrtného listu (č. I. 583) súd zistil, že svedok M. C. zomrel dňa XX.XX.XXXX.

Zo správy „SVETLO“ zariadenia sociálnych služieb Olichov (č. I. 578) súd zistil, že právna nástupkyňa poškodeného, manželka A. L., je umiestnená v ich zariadení od 02.10.2018, kde jej poskytujú sociálne služby formou celoročného pobytu.

Z aktuálnych správ k osobným pomerom obžalovaného v čase vyhlásenia rozhodnutia súd zistil, že podľa správy obce Cabaj-Čápor (č. I. 748) má obžalovaný od 27.02.2023 evidovaný trvalý pobyt na adrese J.- F., J., J. K. F. XXX/XX, kde sa aj zdržiava. Obžalovaného neevidujú ako daňovníka dane z nehnuteľnosti, ani ako poplatníka za komunálnej odpady a drobné stavebné odpady. Obžalovaný nebol riešený správnym orgánom obce na úseku priestupkov a sťažností.

Podľa odpisu z registra trestov obžalovaného (č. I. 752 – 754) súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ trinásťkrát súdne trestaný, pričom odsúdenia pod bodom 2. a 4. odpisu registra trestov má zahladené. Obžalovaný bol opakovane odsúdený za trestnú činnosť rôzneho charakteru na podmienenčne, ale prevažne na nepodmienenčné tresty odňatia slobody, ktoré súd vyššie bližšie špecifikoval. Pre toto konanie sú rozhodujúcimi najmä odsúdenia za zločiny na nepodmienenčné tresty odňatia slobody a to rozhodnutiami: Okresného súdu Nitra, sp. zn. 1T/100/1982 zo dňa 06.07.1982 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 3To/440/1982 zo dňa 12.08.1982, právoplatným dňa 12.08.1982 a rozhodnutím Okresného súdu Nitra, sp. zn. 5T/104/1997 zo dňa 24.06.1998, právoplatného dňa 05.08.1998. Tieto odsúdenia obžalovaný v čase vyhlásenia rozhodnutia nemal zahladené. Obžalovaný bol odsúdený ako mladistvý aj za zločin.

Podľa výpisu z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov obžalovaného (č. I. 755 – 787) súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ šesťnásťkrát priestupkovo prejednávaný a postihovaný za priestupky rôznej povahy, spáchané v období od roku 2016 – 2022. Jednalo sa najmä o priestupky za občianske spolunažívanie, proti verejnému poriadku, priestupky v doprave, za ktoré bol postihnutý pokutami vo výške od 10,-- Eur do 70,-- Eur.

Podľa Lustrácie v Sociálnej poisťovni (č. I. 788 – 792) súd zistil, že obžalovaný bol naposledy zamestnaný od 01.02.2018 do 18.06.2018 u zamestnávateľa Kongsberg Automotive, s. r. o. Predtým bol evidovaný ako zamestnanec len v Ústavoch na výkon trestu odňatia slobody. V súčasnosti nie je oficiálne zamestnaný, nepoberá dôchodkové, nemocenské, ani úrazové poistenie, ani poistenie v nezamestnanosti.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán, rešpektujúc pri tom základné zásady Trestného poriadku.

Z vykonaného dokazovania mal súd za jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku, a že tento spáchal obžalovaný, ktorý svojím konaním naplnil, tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej, všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s použitím § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona, § 127 odsek 3 Trestného zákona a 47 odsek 2 Trestného zákona, pretože proti poškodenému, ktorý bol v čase skutku osobou vyššieho veku použil násilie (fyzický útok) v úmysle zmocniť sa cudzích vecí, teda závažnejším spôsobom konania § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona, § 127 odsek 3 Trestného zákona a skutku sa dopustil napriek tomu, že už bol v zmysle § 47 odsek 2 Trestného zákona dvakrát potrestaný nepodmienenčným trestom odňatia slobody za dokonaný zločin čin lúpeže a zločin znásilnenia, čo súd do skutkovej, právnej vety a právnej kvalifikácie aj doplnil.

Obžalovaný svojím úmyselným protiprávnym konaním, porušil záujem chránený zákonom, ktorým ustanovenie § 188 Trestného zákona kumulatívne chráni dva spoločenské záujmy a to osobnú slobodu pri rozhodovaní a majetok, ktorého sa chcel obžalovaný zmocniť. Objektívna stránka konania obžalovaného spočívala v použití násillia (fyzickej sily), ako prostriedku na prekonanie očakávaného odporu poškodeného s cieľom zmocniť sa cudzích vecí.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný od počiatku, tak v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom popieral spáchanie skutku, ktorý mu je kladený za vinu, v konaní pred súdom uvádzal, že poškodeného poznal len z videnia z miesta jeho bydliska, nevedel, prečo si to na neho poškodený vymyslel, obžalovaný nie je jediný, koho prezývajú Q.. Obžalovaný na svoju obranu uviedol, že predmetný skutok nemohol spáchať, pretože v čase skutku bol na oslave u susedov A. S. a N. P. v čase od 10.00 hod. do 24.00 hod, bolo to na Veľkonočný pondelok, kedy oslavovali aj narodeniny svedkyni A. S.. Na predmetnú oslavu priniesol obžalovaný aj vežu, prostredníctvom ktorej si púšťali hudbu, počas oslavy sa nikde nevzdialil z ich domácnosti, bol tam po celý čas, o pol noci odišiel domov spať a povedal synovi A. S., aby mu po skončení oslavy vrátil predmetnú vežu. Obžalovaný mal v tom čase u seba ubytovaného aj bezdomovca z Hostoviec. Nasledujúci deň po oslave išiel do roboty, robil smetiara, po práci prišiel domov, kde ho prišli zobrať policajti na výsluch. Naproti tomu v prípravnom konaní obžalovaný tvrdil, že skutok nemohol spáchať, pretože z večera do rána zo dňa 07.04.2015 do

08.04.2015 bol doma, celý deň drial a spal, nepožíval alkohol, pretože ho bolela hlava, nakoľko deň pred tým, t.j. dňa 06.04.2015 vypil 0,5 l vodky s rodinou.

Z výpovede svedka M. C., ktorý bol v čase skutku ubytovaný v domácnosti obžalovaného vyplynulo, že v deň spáchania skutku, ho obžalovaný pozval k nemu na pijatiku, svedok kúpil víno, v domácnosti obžalovaného popíjali a počúvali hudbu, obžalovaný mu v poobedňajších hodinách dal peniaze na kúpu ďalšieho vína. Okrem nich boli v domácnosti obžalovaného aj kamaráti obžalovaného, ktorí večer odišli. Tento svedok potvrdil, že obžalovaný na určitý čas opustil svoju domácnosť, údajne mal ísť za susedou. Svedok potvrdil, že obžalovaného prezývajú Q..

Už na tomto mieste súd spozoroval rozpory vo výpovedi obžalovaného a svedka M. C., keďže svedok potvrdil, že s obžalovaným požíval počas dňa 07.04.2015, v deň spáchania skutku, alkoholické nápoje v domácnosti obžalovaného, pričom sa obžalovaný na nezistenú dobu vo večerných hodinách vzdialil zo svojej domácnosti, kedy sa teda naskytol priestor na spáchanie prejednávaneho trestného činu.

Obžalovaný na podporu svojich obranných tvrdení, že v deň spáchania skutku bol na oslave narodením susedy A. S., čo bolo zároveň aj na Veľkonočný pondelok, navrhol predvolať a vypočuť svedkov A. S. a jej manžela N. P., ktorých súd vypočul. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný môže na svoju obranu uvádzať čokoľvek, teda môže aj klamať, súd zamerlal svoju pozornosť na výpovede týchto svedkov. Z výpovede A. S. vyplynulo, že dňa 07.04. mala narodeniny a priamo na tento deň padal aj Veľkonočný pondelok, kedy oslavovali v ich domácnosti na adrese ul. 1. mája 34 v Zlatých Moravciach. Na túto polievačku a oslavu narodením prišiel aj obžalovaný o 10.00 hod, nepretržite sa zdržal na oslave do 22.00 hod., obžalovaný pil do nálady, zábava bola mierna, pretože mala doma deti. Obžalovaný na oslavu priniesol aj vežu, ktorú si po skončení oslavy zobral domov. Na oslave bola aj sestra so švagrom, ktorí odišli okolo 19.00 hod. – 20.00 hod.. Obžalovaný u nich v domácnosti celkovo štyrikrát oslavoval Veľkonočné sviatky. Svedkyňa potvrdila, že obžalovaného prezývajú Q.. Z výpovede N. P. vyplynulo, že na Veľkonočný pondelok mala jeho žena narodeniny, obžalovaný k nim prišiel okolo 10.00 hod., zagratuloval žene a polial ju a následne začali oslavovať, popíjali, tancovali do 22.00 hod. boli tam aj švagrina, D. L., švagor, D. L., a ich deti. Obžalovaný na oslavu priniesol aj vežu, ktorú si po skončení oslavy zobral domov. Obžalovaný bol úplne napitý až padal. Obžalovaný od nich odišiel okolo 22.00 hod., švagrovci odišli skôr okolo 18.00 – 18.30 hod.. Obžalovaný u nich v domácnosti celkovo dvakrát oslavoval Veľkonočné sviatky. Svedok potvrdil, že obžalovaného prezývajú Q..

Vo výpovediach týchto svedkov, ktorí neboli vypočutí v prípravnom konaní, súd spozoroval prvky naučenosti, ktorej účelom bolo privodiť obžalovanému priaznivejšie rozhodnutie vo veci, poskytnúť mu aliby, že obžalovaný nemohol spáchať tento prejednávany skutok v zmysle jeho obrany predostretej v konaní pred súdom, tým, že sa v deň spáchania skutku mal nachádzať na oslave v ich domácnosti, počas Veľkonočného pondelka, kedy zároveň oslavovali aj narodeniny svedkyne A. S., kde sa mal nepretržite zdržať od 10.00 hod. do 22.00 hod. V tejto súvislosti však súd spozoroval nešťastne zvolenú obranu obžalovaného a následnú snahu o prispôsobenie výpovedí svedkov v jeho prospech. Súd konštatuje, že v stíhanom období, pripadal Veľkonočný pondelok na deň 06.04.2015 a skutok bol spáchaný dňa 07.04.2015, t.j. utorok. Svedkyňa A. S. sa narodila dňa XX.XX.XXXX. Z dôvodu uvedeného, logicky nemohli oslavovať narodeniny a súčasne aj polievačku, tak ako to tvrdili, že to pripadalo na ten istý deň. Navyše výpovede týchto manželov sa rozchádzali v tom, že A. S. tvrdila, že obžalovaný pil len do nálady, naproti tomu N. P. tvrdil, že obžalovaný bol úplne napitý až padal. A. S. tvrdila, že obžalovaný u nich v domácnosti celkovo štyrikrát oslavoval Veľkonočné sviatky, naproti tomu N. P. tvrdil, že obžalovaný u nich v domácnosti celkovo dvakrát oslavoval Veľkonočné sviatky. A. S. tvrdila, že zvyšní hostia, jej sestra so švagrom z oslavy odišli o okolo 19.00 hod. – 20.00 hod., naproti tomu N. P. tvrdil, že švagrina so švagrom z oslavy odišli o okolo 18.00 – 18.30 hod.. Ich výpovede sa zhodovali len v tom smere, že predmetná oslava sa uskutočnila dňa 07.04, na Veľkonočný pondelok, čo pripadalo aj na deň narodením A. S., počas oslavy sa nikde obžalovaný nevzdialil z ich domácnosti, bol tam od 10.00 hod. do 22.00 hod. a že na oslavu priniesol obžalovaný vežu, ktorú si po skončení oslavy vzal domov. Z dôvodu uvedeného súd nepovažoval výpovede svedkov A. S. a N. P. za hodnoverné, pretože o určitých skutočnostiach, o ktorých vypovedali, tieto sa v zmysle rozboru ich výpovedí zjavne rozchádzali v prežitých okolnostiach, ktoré mali pozorovať vlastnými vnemami. Navyše ich výpovede sú v rozpore s tvrdením ostatných vo veci vypočutých svedkov, najmä už vyššie uvedeného svedka M. C. a v neposlednom rade aj výpoveďou poškodeného.

Poškodený jednoznačne usvedčil obžalovaného zo spáchania trestného činu, keď podrobným popisom uviedol skutkový dej, kedy (dňa 07.04.2015 okolo 21.30 hod), kde (na ulici G. X O. I. A.) akým spôsobom bol napadnutý (úderom päťou do zadnej časti hlavy, takou intenzitou, že v dôsledku toho spadol na zem), akým spôsobom ho útočník prešacoval, aké veci, z ktorej časti oblečenia mu útočník odcudzil (občiansky preukaz, vkladnú knižku, mobilný telefón značky Nokia), tiež k tomu, čo mal útočník oblečené. Poškodený pri útoku jasne opoznal útočníka, že sa jedná o obžalovaného, ktorého pozná z videnia z miesta jeho bydliska, ktorý je prezývaný Pajác. Poškodený nevidel žiadnu inú osobu na mieste činu. Poškodený uviedol, že po skutku stretol obžalovaného, ktorý mu mal povedať, že ak pôjde za to do basy, tak ho zabije.

Bezprostredne nasledujúci deň po útoku bol poškodený na ošetrení, kde subjektívne uviedol, že bol napadnutý inou osobou, úderom do tváre a ľavej ruky, čo preukazovala lekárska správa chirurgickej ambulancie Zlaté Moravce zo dňa 08.04.2015 o 11.57 hod. o ošetrení poškodeného. Vyšetrovateľom bola v prípravnom konaní vyhotovená fotodokumentácia, ktorá potvrdila poranenia poškodeného – opuchnutú ľavú dlaň z vrchnej časti, modrinu ľavej dlane zo spodnej časti, odreninu hlavy v oblasti čela vpravo, pomliaždenie nosa s krvnou podliatinou v okolí oboch očníc. Za účelom zistenia aké zranenia boli poškodenému pri útoku spôsobené, aký bol mechanizmus ich vzniku, aká je doba liečenia týchto zranení, bol do konania pribratý znalec MUDr. Šimon Kónya z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia, ktorý spracoval znalecký posudok č. 45/2015, v zmysle ktorého bola potvrdená pravdivosť tvrdení poškodeného. Znaleckým posudkom bolo preukázané, že poškodený utrpel v dôsledku fyzického útoku 1) zlomeninu bázy piatej záprsnej kosti vľavo bez posunu kostných úlomkov, 2) odreninu hlavy v oblasti čela vpravo, odreninu v oblasti brady vľavo, 3) pomliaždenie nosa s krvnou podliatinou v okolí oboch očníc. Prvé zranenie vzniklo pôsobením priameho, tupého násillia, silnej intenzity, ktoré pôsobilo na oblasť vonkajšej časti ľavej ruky. Druhé zranenie vzniklo pri povrchovom, tangenciálnom, dotyčnicovo pôsobiacom násillím, t.j. súchaním kože o tvrdú podložku, najpravdepodobnejšie pádom o zem. Tretie zranenie vzniklo pôsobením priameho, aktívneho, tupého násillia, malej až strednej intenzity, napríklad úderom tupým predmetom. Doba liečenia prvého zranenia je 4 – 6 týždňov. Poranenie si vyžaduje sadrovú fixáciu, nemôže pacient hýbať pravým zápästím, čiastočne má obmedzenú hybnosť prstov, nemôže nosiť predmety v ľavej ruke, sťažnené je dodržiavanie osobnej hygieny, nemôže vykonávať bežné domáce práce. Doba liečenia druhého a tretieho zranenia je do 7 dní. Tieto poranenia okrem bolesti a prevázov neobmedzujú človeka v obvyklom spôsobe života. Všetky tri zranenia sú zraneniami ľahkými.

Z dôvodu uvedeného súd považoval výpoveď poškodeného za pravdivú a vierohodnú, pretože pravdivostiam tvrdení poškodeného nasvedčovali aj ďalšie vo veci vykonané listinné dôkazy (lekárska správa chirurgickej ambulancie Zlaté Moravce zo dňa 08.04.2015 o 11.57 hod. o ošetrení poškodeného, trestné oznámenie – v ktorom sa poškodený zhodne vyjadroval, ako pri výsluchu), obrazové záznamy (fotodokumentácia zranení poškodeného) a znalecký posudok č. 45/2015 vypracovaný znalcom MUDr. Šimonom Kónym. S poukazom na uvedené, výsledky vykonaného dokazovania nezostali v rovine tvrdenia obžalovaného proti tvrdeniu poškodeného, kedy by prichádzalo do úvahy použitie zásady in dubio pro reo. Navyše v neprospech obžalovaného boli aj závery znalca Mgr. Karola Zabáka, psychológa, ktorý sa vyjadril, že obžalovaný bagatelizuje svoje konanie, má sklony k fyzickému násilliu. Vymenované dôkazy tvorili ucelenú reťaz, tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, na podklade ktorých súd bez pochybnosti dospel k záveru o vine obžalovaného.

Z výpovede svedka A. H., ktorý nebol priamym svedkom incidentu, o skutku mal len sprostredkované informácie z počutia, súd považoval za podstatné, že tento svedok sa vyjadril, že bol v deň spáchania skutku s inými osobami najskôr v Jedľových Kostol'anoch za účelom opravy motorového vozidla, z kadiaľ sa vrátil okolo 17.30 hod a potom sa už nachádzal doma, tiež uviedol, čo mal v deň skutku oblečené (svetlomodré rifle, mikinu a botasky), pričom tento popis nezodpovedal ošateniu útočníka, ktorý mal v čase útoku oblečené páchatel' podľa vyjadrenia poškodeného, ktorý tvrdil, že útočník mal oblečenú šušťákovú vetrovku červeno – bielej farby s nápismi, rifle čiernej farby s bielym nápisom pozdĺž nohavíc smerom z hora dole.

Z výpovede svedka A. H. súd nezistil nič rozhodujúce k prejednávanej veci, nakoľko svedok nebol priamym svedkom incidentu. Z jeho výpovede však súd považoval za podstatné, že tento svedok sa vyjadril, že v auguste 2022, kedy náhodne stretol obžalovaného na autobusovej zástavke, sa ho obžalovaný pýtal, či mu nepôjde svedčiť na súd. S poukazom na toto zistenie súd dospel k záveru, že po zrušení veci odvolacím súdom a vrátení na opätovné prejednanie, potom, čo súd prvého

stupňa zadovážil dôkazy – znalecké posudky v zmysle právneho záveru odvolacieho súdu, o čom mal obžalovaný vedomosť, pretože súd musel pristúpiť až k využitiu prostriedkov Trestného poriadku – zadržanie obžalovaného a jeho predvedenie k znalcovi za účelom jeho vyšetrovania, pretože na predvolania zo strany súdu ani znalca dobrovoľne nereagoval, obžalovaný vyhľadával dôkazy - svedkov, ktorých následne navrhol v konaní pred súdom predvolať a vypočuť, aby mu takýto svedkovia prišli na súd svedčiť v jeho prospech, v snahe privodiť si priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Uvedenému záveru nasvedčuje aj fakt, že v konaní obžalovaný navrhol aj výsluch A. S. a N. P., ktorých výpovede súd vyhodnotil už vyššie.

Z výpovede svedka N. O. súd považoval za podstatné, že svedok v čase skutku, od 2013 do 12/2015 pracoval v Rakúsku, v meste Graz, pre firmu Srabag, nebol priamym svedkom incidentu, v prípravnom konaní vypovedal len o sprostredkovaných informáciách, ktoré počul v komunite miesta jeho bydliska, ktoré navštevoval počas víkendov, napriek zamestnaniu v zahraničí, počul o tom, že predmetnú lúpež mal spáchať obžalovaný, ktorého prezývajú Q., že poškodenému mal odcudziť mobil a že obžalovaný sa to snažil hodiť na iné osoby – Q. R. a G. H..

Z výsluchu svedka P. J., ktorý nebol priamym svedkom incidentu, vypovedal len o sprostredkovaných informáciách od Q. R., ktorý mu mal povedať, že predmetnú lúpež spravili Q. R. spolu s N. O..

Z výsluchu svedka Q. R., ktorý nebol priamym svedkom incidentu, vypovedal len o sprostredkovaných informáciách od ľudí zo sídliska, že predmetnú lúpež mal spraviť obžalovaný. Svedok Q. R. mal spočiatku kamarátsky vzťah so svedkom P. J., prestali sa baviť, pretože J. na neho a N. O. vypovedal v ich neprospech v inej trestnej veci.

Súd poznamenáva, že výpoveď svedkov, vypovedajúcich o sprostredkovaných informáciách, nemajú váhu zistení na objasnenie skutkového stavu v takej miere, aby tieto boli použité na prijatie záveru o vine, resp. nevine obžalovaného. Z ich výpovedí súd považoval za podstatné, že všetci zhodne tvrdili, že obžalovaný požíval v mieste svojho bydliska prezývku Pajác, ktoré označenie požil vo svojej výpovedi aj samotný poškodený, že útočníkom bol obžalovaný, prezývaný Q.. Zároveň s poukazom na výpoveď týchto svedkov súd dospel k záveru, že prejednávanej lúpeže sa v zmysle obrany obžalovaného nemohli dopustiť iné osoby, pretože tie sa nenachádzali v danom mieste a čase na mieste činu.

Súd podľa § 272 odsek 3 Trestného poriadku odmietol návrh obžalovaného prostredníctvom obhajkyne na doplnenie dokazovania vykonaním dôkazu konfrontácie svedkov P. J. a Q. R., z dôvodu, že takýto návrh dôkazu považoval za nadbytočný a neodôvodnený vzhľadom k tomu, že sa nejedná o priamych očitých svedkov prejednávaneho skutku, vypovedali o sprostredkovaných informáciách ako aj vzhľadom k ostatným dôkazom, týka sa nepodstatnej veci, ktorú možno zistiť z už skôr vykonaných dôkazov (výsluch poškodeného, lekárska správa poškodeného, fotodokumentácia zranení poškodeného, znalecký posudok A. G. H., znalecký posudok Mgr. Karola Zabáka, znalecký posudok MUDr. Ľubice Škarbalovej, výsluchy svedkov, listinné dôkazy, pripojené súdne spisy).

Súd podľa § 272 odsek 3 Trestného poriadku odmietol návrh obžalovaného prostredníctvom obhajkyne na doplnenie dokazovania vykonaním dôkazu výsluch svedkov V. O. a L. J. z dôvodu, že takýto návrh dôkazu považoval za nadbytočný a neodôvodnený vzhľadom k tomu, že sa nejedná o priamych očitých svedkov prejednávaneho skutku, nevypovedali v prípravnom konaní, ako aj vzhľadom k ostatným dôkazom, týka sa nepodstatnej veci, ktorú možno zistiť z už skôr vykonaných dôkazov (výsluch poškodeného, lekárska správa poškodeného, fotodokumentácia zranení poškodeného, znalecký posudok A. G. H., znalecký posudok Mgr. Karola Zabáka, znalecký posudok MUDr. Ľubice Škarbalovej, výsluchy svedkov, listinné dôkazy, pripojené súdne spisy).

Zo všetkých týchto dôvodov súd uznal obžalovaného za vinného zo spáchania skutku tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku, vrátane uvedenej právnej kvalifikácie, bolo nepochybne preukázané, že skutok spáchal obžalovaný a že tento svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s použitím §139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona, § 127 odsek 3 Trestného zákona a 47 odsek 2 Trestného zákona.

Trestný čin lúpeže je dokonaný už samotným použitím násillia alebo hrozby bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci. Pre naplnenie formálnych znakov skutkovej podstaty nie je rozhodujúce, či sa páchatel' tejto veci zmocnil, ak použil násillie alebo hrozbu bezprostredného násillia v takom úmysle. O dokonaní trestný čin pôjde aj vtedy, ak sa páchatel'ovi nepodarilo zmocniť veci, pretože ju napadnutý napr. nemal pri sebe, aj keď podľa predstavy páchatel'a ju pri sebe mal mať, alebo preto lebo sa mu takejto veci nepodarilo zmocniť z iného dôvodu.

Z hľadiska naplnenia formálnych znakov skutkovej podstaty trestného činu lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona nie je rozhodujúca hodnota veci, ani to, že poškodenému nevznikla majetková škoda.

V tomto smere súd vykonal úpravu skutkovej vety v porovnaní s obžalobou, kedy vypustil z jej znenia hodnotu mobilného telefónu značky Nokia, ktorého sa obžalovaný zmocnil pri lúpeži, pretože jej výška nebola ustálená vykonaným dokazovaním. V ostatnej časti súd vykonal úpravu skutku, pri zachovaní totožnosti skutku, doplnením údaju o úmrtí poškodeného, ktorý v priebehu trestného stíhania zomrel, upravil dobu liečenia, počas ktorej bol poškodený obmedzený v obvyklom spôsobe života, v zmysle záveru znalca, na spodnej hranici 4 týždne, čo je pre páchatel'a priaznivejšie a doplnil predchádzajúce odsúdenia obžalovaného, v dôsledku, ktorých súd aplikoval v danej veci zásadu trikrát a dost'.

Súd uznal aj kvalifikovanú skutkovú podstatu zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s použitím § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona, § 127 odsek 3 Trestného zákona, pretože poškodený mal v čase skutku vek 70 rokov a z oboznámenej fotodokumentácie zranení poškodeného vyplynulo, že u poškodeného sa jedná o šedivého, staršieho pána, o ktorom obžalovaný podľa názoru nepochybne mohol vedieť, že sa jedná o osobu staršiu ako šesťdesiat rokov.

Z hľadiska zavinenia súd konanie obžalovaného vyhodnotil ako nepriamy úmysel podľa § 15 písmeno b) Trestného zákona, kedy obžalovaný vedel, že svojim konaním môže spôsobiť porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného týmto zákonom (osobná sloboda v zmysle slobody rozhodovania a majetok, ktorého sa chce páchatel' zmocniť), a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený. Toto nepochybne vyplýva zo spôsobu akým sa dopustil spáchania skutku.

Pokiaľ išlo o druh a výmeru trestu, súd prihliadol ku všetkým doteraz uvedeným skutočnostiam, okolnostiam prípadu, spôsobu spáchania trestného činu, k priťažujúcim a poľahčujúcim okolnostiam ako i k charakteristike osoby obžalovaného a k jeho minulosti, ktorú zohľadnil ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, že obžalovaný už bol odsúdený za trestné činy (konania pred Okresným súdom Nitra sp. zn. 5T/78/2007, 6T/237/2005, 1T/34/2004, 2T/102/1990, 2T/26/1990, 3T/174/1989, 4T/318/1976), teda nie za tie, ktoré sú súčasťou v tomto konaní prejednávaných skutkových okolností. Súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť.

Súd pri ukladaní trestu rešpektoval ustanovenie § 38 odsek 8 Trestného zákona a napriek zisteniu, že u obžalovaného prevažovali priťažujúce okolnosti nepoužil následne zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona, nakoľko zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo na doživotie (ukladanie trestu za použitia zásady „trikrát a dost'“, za ktorý možno uložiť trest odňatia na doživotie, resp. na 25 rokov).

Trest odňatia slobody na doživotie môže súd uložiť iba za trestný čin, za ktorý to tento zákon v osobitnej časti dovoľuje, a len za podmienok, že:

- a) uloženie takého trestu vyžaduje účinná ochrana spoločnosti a
- b) nie je nádej, že by páchatel'a bolo možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu do dvadsaťpäť rokov.

Ak súd odsudzuje páchatel'a za dokonaní trestný čin okrem iného aj za trestný čin lúpeže podľa § 188 Trestného zákona, ktorý už bol za takéto trestné činy, hoci aj v štádiu pokusu, dvakrát potrestaný nepodmienečným trestom odňatia slobody, uloží mu trest odňatia slobody na doživotie, ak sú splnené podmienky uvedené v § 47 odsek 1 Trestného zákona; inak mu uloží trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov, ak tomu nebránia okolnosti hodné osobitného zreteľa. Súd však nemôže takému páchatel'ovi uložiť trest odňatia slobody pod dvadsať rokov (§ 47 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona). Uvedená zásada „trikrát a dost'“ predstavuje jednu z foriem prísnejšieho postihu recidivistov, teda osôb opakovane

páchajúcich trestných činností. Je založená na pravidle, na základe ktorého súd pri treťom odsúdení za násilný trestný čin povinne ukladá trest odňatia slobody na doživotie, resp. za podmienok uvedených v citovanom zákonom ustanovení uložiť aj trest odňatia slobody na 25 rokov resp. na 20 rokov. Zásada „trikrát a dost“ je založená na predpoklade, že pri opakovanej recidíve je prevýchovný účinok trestu minimálny. Dôkazom tohto predpokladu je fakt, že predchádzajúce právoplatne uložené tresty nemali žiaden vplyv na prevýchovu páchatel'a. V týchto prípadoch teda musí nastúpiť represívny účinok trestu spočívajúci v dlhodobej izolácii takýchto páchatel'ov. Aplikácia inštitútu „tri krát a dost“ však okrem represívneho účinku pôsobí aj preventívne na potenciálnych páchatel'ov násilnej trestnej činnosti.

K splneniu vyššie uvádzaných podmienok odsúdenia za dva predchádzajúce trestné činy na nepodmienečný trest odňatia slobody a spáchania ďalšieho trestného činu, ktorý je uvedený v § 47 odsek 2 Trestného zákona súd upriamuje pozornosť na to, že obžalovaný sa dopustil tohto zločinu lúpeže dňa 07.04.2015, pričom v tom čase bol už dvakrát potrestaný nepodmienečným trestom odňatia slobody rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 24.06.1998, sp. zn.: 5T/104/1997, právoplatným dňa 05.08.1998 bol uznaný za vinného z trestného činu znásilnenia podľa § 241 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky so zaradením na výkon trestu do II. (druhej) nápravnovýchovnej skupiny, ktorý vykonal dňa 18.09.2000 a rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 06.07.1982, sp. zn.: 1T/100/1982, právoplatným dňa 12.08.1982 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 12.08.1982, sp. zn.: 3To/440/1982 bol uznaný za vinného z trestného činu lúpeže spolupáchatel'stvom podľa § 9 odsek 2 k § 234 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., za čo mu bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov so zaradením na výkon trestu do I. (prvej) nápravnovýchovnej skupiny, súčasne bol zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 11.05.1982, sp. zn.: 1T/56/1982 a bol mu uložený ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky a ústavne protialkoholické liečenie, ktorý vykonal dňa 24.03.1988,

teda obžalovaný bol predtým potrestaný pre trestný čin uvedený v § 47 odsek 2 Trestného zákona (lúpež, znásilnenie) najmenej dvakrát s uložením nepodmienečných trestov, pričom potrestaním je nutné rozumieť toho odsúdeného, ktorý celkom alebo sčasti vykonal súdom uložený trest.

Podľa názoru súdu trest doživotia možno uložiť ak možnosť nápravy páchatel'a je obzvlášť sťažená. K uvedenému bolo potrebné dodať, že príčetnosť obžalovaného v čase skutku, štruktúru jeho osobnosti a možnosti jeho nápravy skúmali znalkyňa z odboru zdravotníctva - odvetvie psychiatria (MUDr. Ľubica Škarbalová) a znalec z odboru psychológie (Mgr. Karola Zabák). Súdna znalkyňa z odboru zdravotníctva - psychiatrie uviedla, že u obžalovaného nezistila žiadnu duševnú chorobu ani duševnú poruchu, ktorá by mala podstatný vplyv na jeho rozpoznávací či ovládacie schopnosti. Podľa znalkyne u obžalovaného ide o disocálnu poruchu osobnosti, t.j. iba osobnostnú (povahovú) odchýlku, pričom porucha ovládacích a rozpoznávacích schopností nebola zistená. Konštatovala, že obžalovaný je schopný chápať zmysel trestného konania a nezistila podklady pre tvrdenie, že by bol obžalovaný bezprostredne nebezpečný pre spoločnosť a preto ani nenavrhol ochranné psychiatrické liečenie ústavnou ani ambulantnou formou.

Znalec z odboru klinická psychológia zhodnotil osobnosť obžalovaného, ktorá sa vyvíjala od staršieho školského veku s poruchami správania, od záškoláctva, cez porušovanie spoločenských pravidiel a zákonov, až k násilnej trestnej činnosti. Uvedené negatívne determinovalo i jeho vzdelávací vývin, citové a partnerské vzťahy, ako i pracovnú adaptabilitu. Celkovo znalec zhodnotil osobnostnú štruktúru osobnosti obžalovaného ako narušenú – súhrn charakterových vlastností a temperamentových vlastností má odraz disocálnej poruchy osobnosti (ignoruje následky svojho správania, nedokáže sa dostatočne poučiť zo skúseností, je zameraný hlavne na seba, neberie ohľad na pocity druhých, opakovane porušuje pravidlá). Charakteristickými črtami obžalovaného sú: nedostatočne citovo diferencovaný, emočne labilný a impulzívny v záťaži, má nižšiu schopnosť regulovať svoje potreby, temperament a rešpektovať ľudské i zákonné autority. Obžalovaný má sklony k výbuchom frustračného hnevu a k možnému brachiálnemu a fyzickému násiliu pri prekážkach pri napĺňaní svojich potrieb. Agresivita nie je u obžalovaného výraznejšia ako pri adaptovaných osôb v populácii, avšak menovaný má pohotovosť k impulzívnemu, brachiálnemu a verbálnemu agresívnemu správaniu, čo je výsledkom nízkej frustračnej tolerancii, keďže mu chýbajú účinné osobnostné brzdné mechanizmy, ako je úzkosť, empatia k citom iných osôb, či spoločensky akceptované morálne postoje. Morálne hodnoty a hodnoty, ktoré sú mu známe a rozumie im môže však v záujme svojich potrieb relativizovať, vlastné chyby pripisuje iným osobám, resp. ich bagatelizuje a popiera. Motívom konania obžalovaného bol finančný, majetkový

zisk a uspokojenie vlastných potrieb antrisociálnym spôsobom. U obžalovaného je podľa záveru znalca stále možná resocializácia. Všeobecnú vierohodnosť výpovede obžalovaného znalec vyhodnotil ako zníženú pre nízku morálnu úroveň regulácie správania a sklony racionalizovať a bagatelizovať svoje poruchové konanie.

Tu bolo potrebné zdôrazniť osobitne významné vyjadrenie znalca k prognóze resocializácie, že táto nie je vylúčená, a že tu existujú pozitíva v prípade trestu skupinovým kognitívno-behaviorálnym programom vo výkone trestu pre zvládnutie problémov s impulzívnosťou, porozumením medziludských vzťahov ako aj kontrolou, resp. abstinenciou od nadužívania alkoholu.

Na podklade uvedenej možnosti úspešnej resocializácie za splnenia určitých podmienok súd vyhodnotil, že boli splnené podmienky na uloženie trestu odňatia slobody vo výmere dvadsaťpäť rokov, ktorý súd považoval za primeraný, zákonný a spravodlivý a nebolo potrebné pristupovať k uloženiu trestu odňatia slobody na doživotie.

Súd obžalovanému v zmysle zásad ustanovenia § 47 odsek 2 Trestného zákona uložil za súdený zločin lúpeže trest odňatia slobody vo výmere 25 rokov, pretože bol presvedčený, že uložený trest je dostatočne prísny na to, aby splnil svoj účel ako z hľadiska generálnej, tak i individuálnej prevencie trestu a je dostatočným i na to, aby spoločnosť prijala takýto trest z hľadiska istého zadostučinenia a morálneho odsúdenia obžalovaného.

Súd poznamenáva, že podľa § 437 odsek 5 Trestného zákona, účinného v čase vyhlásenia rozhodnutia, sa ustanovenie § 47 odsek 2 Trestného zákona vzťahuje aj na osobu, ktorá bola potrestaná za niektorý z trestných činov uvedených v § 43 odsek 1 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov, ak osoba spáchala ďalší trestný čin uvedený v § 47 odsek 2 Trestného zákona po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

Podľa § 43 odsek 1 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin teroru (§ 93, § 93a), terorizmu (§ 94), nedovoleného prekročenia štátnej hranice podľa § 171a ods. 2 až 5 alebo § 171b ods. 2 alebo 3, všeobecného ohrozenia podľa § 179, ohrozenia bezpečnosti vzdušného dopravného prostriedku a civilného plavidla podľa § 180a, zavlečenia vzdušného dopravného prostriedku do cudziny (§ 180c), založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny (§ 185a), nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu, prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 2 až 7, výroby detského pornografického diela (§ 205b), týrania blízkej osoby a zverenej osoby (§ 215), obchodovania s deťmi podľa § 216a ods. 2 alebo 3 alebo § 216b, vraždy (§ 219), ublíženia na zdraví podľa § 222, zavlečenia do cudziny (§ 233), lúpeže (§ 234), brania rukojemníka (§ 234a), vydierania podľa § 235 ods. 2 alebo 3, hrubého nátlaku podľa § 235a alebo § 235b ods. 2 až 5, znásilnenia (§ 241), sexuálneho násillia (§ 241a), sexuálneho zneužívania podľa § 242 ods. 2 až 4 alebo obchodovania s ľuďmi (§ 246), hoci už bol za takéto trestné činy dvakrát potrestaný a trest aspoň sčasti vykonal, uloží mu trest odňatia slobody na doživotie, ak sú splnené podmienky podľa § 29 ods. 3; inak mu uloží trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov, ak tomu nebránia okolnosti hodné osobitného zreteľa. Súd však nemôže takému páchatel'ovi uložiť trest odňatia slobody pod dvadsať rokov.

Súd rozhodol v otázke zaradenia obžalovaného pre účely výkonu trestu tak, že ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (§ 48 odsek 4 Trestného zákona), nakoľko obžalovaný posledný trest odňatia slobody vykonal v roku 2013, od roku 2007 nebol súdne trestaný, napriek miery narušenia obžalovaného, ktorá sa prejavila opakovaným páchaním trestnej činnosti v rokoch 1976 až 2007, v posledných 10 rokoch nebol súdne trestaný, v súčasnosti má stále bydlisko, brigádne pracuje, má priateľku a snaží sa viesť usporiadaný život, preto považoval súd za postačujúce, že jeho náprava bude lepšie zaručená v ústave na výkon trestu odňatia slobody v strednom stupni stráženia a nie v maximálnom stupni stráženia.

Nakoľko súd ukladal obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody a obžalovaný už bol v minulosti najmenej dvakrát vo výkone trestu odňatia slobody za takýto trestný čin ako aj vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho predchádzajúci spôsob života, keďže súd vyhodnotil obžalovaného, ako viacnásobne trestaného páchatel'a, špeciálneho recidivistu, ktorý sa krátko po výkonoch trestov opätovne dopúšťal páchania trestnej činnosti, považoval súd za potrebné uložiť obžalovanému ochranný dohľad v zmysle § 76 odsek 2 Trestného zákona a to v trvaní 3 (tri) roky, pre dovŕšenie jeho nápravy po ukončení jeho trestu odňatia slobody, ktorý súd považoval za jedine primeraný.

Čo sa týka výroku o škode, súd samostatným výrokom nerozhodoval o škode, nakoľko poškodený si síce v prípravnom konaní pri výsluchu konanom dňa 08.04.2015 uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 50,- eur, titulom odcudzeného mobilného telefónu, no pri neskoršom výsluchu v prípravnom konaní si poškodený dňa 21.10.2015 podľa § 46 odsek 3 Trestného poriadku neuplatnil nárok na náhradu škody. V tomto smere súd poznamenáva, že v prípravnom konaní neboli zaistené žiadne veci, ani mobilný telefón, nebola ustálená výška hodnoty mobilného telefónu prostredníctvom odborného vyjadrenia, alebo iného listinného dôkazu, v dôsledku čoho aj súd upravil skutkovú vetu v časti hodnoty odcudzeného mobilného telefónu zn. Nokia, ktorý bol násilím odcudzený poškodenému. Keďže v zmysle neskoršieho vyjadrenia poškodeného v prípravnom konaní, si poškodený podľa § 46 odsek 3 Trestného poriadku neuplatnil nárok na náhradu škody, súd o škode nerozhodoval.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.